FJÓRÐA MÓSEBÓK

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36

KAFLA 1

Drottinn talaði við Móse í Sínaí-eyðimörk, í samfundatjaldinu, á fyrsta degi annars
mánaðar á öðru ári eftir brottför þeirra af Egyptalandi og mælti:
2 "Takið manntal alls safnaðar Ísraelsmanna eftir kynkvíslum þeirra, eftir ættum þeirra,
samkvæmt nafnatölu, alla karlmenn mann fyrir mann.
3 Alla herfæra menn í Ísrael frá tvítugs aldri og þaðan af eldri skuluð þér telja eftir
hersveitum þeirra, þú og Aron.
4 Og með ykkur skal vera einn maður af ættkvísl hverri, og sé hann höfuð ættar sinnar.
5 Þessi eru nöfn þeirra manna, er ykkur skulu aðstoða: Af Rúben: Elísúr Sedeúrsson.
6 Af Símeon: Selúmíel Súrísaddaíson.
7 Af Júda: Nakson Ammínadabsson.
8 Af Íssakar: Netanel Súarsson.
9 Af Sebúlon: Elíab Helónsson.
10 Af Jósefssonum: Af Efraím: Elísama Ammíhúdsson. Af Manasse: Gamlíel Pedasúrsson.
11 Af Benjamín: Abídan Gídeóníson.
12 Af Dan: Akíeser Ammísaddaíson.
13 Af Asser: Pagíel Ókransson.
14 Af Gað: Eljasaf Degúelsson.
15 Af Naftalí: Akíra Enansson."
16 Þessir voru tilnefndir af söfnuðinum, höfðingjar yfir ættkvíslum feðra sinna. Voru þeir
höfuð Ísraels þúsunda.
17 Móse og Aron tóku menn þessa, sem nafngreindir eru,
18 og stefndu saman öllum söfnuðinum á fyrsta degi annars mánaðar og skrifuðu þá á
ættarskrárnar eftir kynkvíslum þeirra, eftir ættum þeirra, samkvæmt nafnatölu, frá tvítugs
aldri og þaðan af eldri, mann fyrir mann.
19 Svo sem Drottinn hafði boðið Móse, taldi hann þá í Sínaí-eyðimörk.
20 Synir Rúbens, frumgetins sonar Ísraels, niðjar þeirra eftir kynkvíslum þeirra, eftir ættum
þeirra, samkvæmt nafnatölu, maður fyrir mann, allir karlmenn frá tvítugs aldri og þaðan af
eldri, allir herfærir menn,
21 þeir er taldir voru af ættkvísl Rúbens, voru 46.500.
22 Synir Símeons, niðjar þeirra eftir kynkvíslum þeirra, eftir ættum þeirra, samkvæmt
nafnatölu, maður fyrir mann, allir karlmenn frá tvítugs aldri og þaðan af eldri, allir herfærir

menn,

23 þeir er taldir voru af ættkvísl Símeons, voru 59.300.

24 Synir Gaðs, niðjar þeirra eftir kynkvíslum þeirra, eftir ættum þeirra, samkvæmt nafnatölu, frá tvítugs aldri og þaðan af eldri, allir herfærir menn,

25 þeir er taldir voru af ættkvísl Gaðs, voru 45.650.

26 Synir Júda, niðjar þeirra eftir kynkvíslum þeirra, eftir ættum þeirra, samkvæmt nafnatölu, frá tvítugs aldri og þaðan af eldri, allir herfærir menn,

27 þeir er taldir voru af ættkvísl Júda, voru 74.600.

28 Synir Íssakars, niðjar þeirra eftir kynkvíslum þeirra, eftir ættum þeirra, samkvæmt nafnatölu, frá tvítugs aldri og þaðan af eldri, allir herfærir menn,

29 þeir er taldir voru af ættkvísl Íssakars, voru 54.400.

30 Synir Sebúlons, niðjar þeirra eftir kynkvíslum þeirra, eftir ættum þeirra, samkvæmt nafnatölu, frá tvítugs aldri og þaðan af eldri, allir herfærir menn,

31 þeir er taldir voru af ættkvísl Sebúlons, voru 57.400.

32 Synir Jósefs: Synir Efraíms, niðjar þeirra eftir kynkvíslum þeirra, eftir ættum þeirra, samkvæmt nafnatölu, frá tvítugs aldri og þaðan af eldri, allir herfærir menn,

33 þeir er taldir voru af ættkvísl Efraíms, voru 40.500.

34 Synir Manasse, niðjar þeirra eftir kynkvíslum þeirra, eftir ættum þeirra, samkvæmt nafnatölu, frá tvítugs aldri og þaðan af eldri, allir herfærir menn,

35 þeir er taldir voru af ættkvísl Manasse, voru 32.200.

36 Synir Benjamíns, niðjar þeirra eftir kynkvíslum þeirra, eftir ættum þeirra, samkvæmt nafnatölu, frá tvítugs aldri og þaðan af eldri, allir herfærir menn,

37 þeir er taldir voru af ættkvísl Benjamíns, voru 35.400.

38 Synir Dans, niðjar þeirra eftir kynkvíslum þeirra, eftir ættum þeirra, samkvæmt nafnatölu, frá tvítugs aldri og þaðan af eldri, allir herfærir menn,

39 þeir er taldir voru af ættkvísl Dans, voru 62.700.

40 Synir Assers, niðjar þeirra eftir kynkvíslum þeirra, eftir ættum þeirra, samkvæmt nafnatölu, frá tvítugs aldri og þaðan af eldri, allir herfærir menn,

41 þeir er taldir voru af ættkvísl Assers, voru 41.500.

42 Synir Naftalí, niðjar þeirra eftir kynkvíslum þeirra, eftir ættum þeirra, samkvæmt nafnatölu, frá tvítugs aldri og þaðan af eldri, allir herfærir menn,

43 þeir er taldir voru af ættkvísl Naftalí, voru 53.400.

44 Þessir eru þeir, er taldir voru, sem þeir Móse, Aron og höfðingjar Ísraels töldu. Voru þeir tólf, einn fyrir hverja ættkvísl hans.

45 Og allir þeir af Ísraelsmönnum, er taldir voru eftir ættum þeirra, frá tvítugs aldri og þaðan af eldri, allir herfærir menn, voru, -

46 allir þeir er taldir voru, voru 603.550.

47 En levítarnir, eftir ættbálki sínum, voru eigi taldir meðal þeirra.

48 Drottinn talaði við Móse og sagði:

49 "Þú skalt þó eigi telja ættkvísl Leví og eigi taka manntal þeirra meðal Ísraelsmanna.

50 En þú skalt setja levítana yfir sáttmálsbúðina og yfir öll áhöld hennar og yfir allt, sem til hennar heyrir. Þeir skulu bera búðina og öll áhöld hennar, og þeir skulu þjóna að henni, og þeir skulu tjalda umhverfis búðina.

51 Og er búðin tekur sig upp, skulu levítarnir taka hana niður, og þegar reisa skal búðina, skulu levítarnir setja hana upp. En komi nokkur annar þar nærri, skal hann líflátinn verða.

52 Ísraelsmenn skulu tjalda hver á sínum stað í herbúðunum og hver hjá sínu merki, eftir
hersveitum sínum.
53 En levítarnir skulu tjalda umhverfis sáttmálsbúðina, að reiði komi eigi yfir söfnuð
Ísraelsmanna. Og levítarnir skulu annast sáttmálsbúðina."
54 Ísraelsmenn gjörðu svo. Þeir gjörðu í alla staði svo sem Drottinn hafði boðið Móse.

KAFLA 2

Drottinn talaði við Móse og Aron og sagði:
2 "Sérhver Ísraelsmanna skal tjalda hjá merki sínu, við einkenni ættar sinnar. Skulu þeir
tjalda gegnt samfundatjaldinu hringinn í kring.
3 Að austanverðu, gegnt upprás sólar, skulu þeir tjalda undir merki Júda herbúða, eftir
hersveitum þeirra, og höfuðsmaður Júda sona sé Nakson Ammínadabsson.
4 Hersveit hans og taldir liðsmenn þeirra voru 74.600.
5 Næst honum skal tjalda ættkvísl Íssakars, og höfuðsmaður Íssakars sona sé Netanel
Súarsson.
6 Hersveit hans og taldir liðsmenn hans voru 54.400.
7 Enn fremur ættkvísl Sebúlons, og höfuðsmaður Sebúlons sona sé Elíab Helónsson.
8 Hersveit hans og taldir liðsmenn hans voru 57.400.
9 Allir taldir liðsmenn í Júda herbúðum voru 186.400, eftir hersveitum þeirra. Skulu þeir
taka sig upp fyrstir.
10 Að sunnanverðu skal merki Rúbens herbúða vera, eftir hersveitum þeirra, og
höfuðsmaður Rúbens sona sé Elísúr Sedeúrsson.
11 Hersveit hans og taldir liðsmenn hans voru 46.500.
12 Næst honum skal tjalda ættkvísl Símeons, og höfuðsmaður Símeons sona sé Selúmíel
Súrísaddaíson.
13 Hersveit hans og taldir liðsmenn þeirra voru 59.300.
14 Enn fremur ættkvísl Gaðs, og höfuðsmaður Gaðs sona sé Eljasaf Degúelsson.
15 Hersveit hans og taldir liðsmenn þeirra voru 45.650.
16 Allir taldir liðsmenn í Rúbens herbúðum voru 151.450, eftir hersveitum þeirra. Skulu þeir
taka sig upp næstir hinum fyrstu.
17 Þá skal samfundatjaldið taka sig upp ásamt búðum levítanna, í miðjum hernum. Eins og
þeir tjalda, svo skulu þeir taka sig upp, hver á sínum stað, eftir merkjum sínum.
18 Að vestanverðu skal merki Efraíms herbúða vera, eftir hersveitum þeirra, og
höfuðsmaður yfir Efraíms sonum sé Elísama Ammíhúdsson.
19 Hersveit hans og taldir liðsmenn þeirra voru 40.500.
20 Næst honum ættkvísl Manasse, og höfuðsmaður yfir Manasse sonum sé Gamlíel
Pedasúrsson.
21 Hersveit hans og taldir liðsmenn þeirra voru 32.200.
22 Enn fremur ættkvísl Benjamíns, og höfuðsmaður yfir Benjamíns sonum sé Abídan
Gídeóníson.
23 Hersveit hans og taldir liðsmenn þeirra voru 35.400.
24 Allir taldir liðsmenn í Efraíms herbúðum voru 108.100, eftir hersveitum þeirra. Og þeir
skulu hefja ferð sína hinir þriðju.
25 Að norðanverðu skal merki Dans herbúða vera, eftir hersveitum þeirra, og höfuðsmaður

yfir Dans sonum sé Akíeser Ammísaddaíson.

26 Hersveit hans og taldir liðsmenn þeirra voru 62.700.

27 Næst honum tjaldi ættkvísl Assers, og höfuðsmaður yfir Assers sonum sé Pagíel Ókransson.

28 Hersveit hans og taldir liðsmenn þeirra voru 41.500.

29 Enn fremur ættkvísl Naftalí, og höfuðsmaður yfir Naftalí sonum sé Akíra Enansson.

30 Hersveit hans og taldir liðsmenn þeirra voru 53.400.

31 Allir taldir liðsmenn í Dans herbúðum voru 157.600. Skulu þeir hefja ferð sína síðastir, eftir merkjum sínum."

32 Þessir eru taldir liðsmenn Ísraelsmanna eftir ættum þeirra. Allir taldir liðsmenn í herbúðunum eftir hersveitum þeirra voru 603.550.

33 En levítarnir voru ekki taldir meðal Ísraelsmanna, svo sem Drottinn hafði boðið Móse.

34 Og Ísraelsmenn gjörðu svo. Að öllu svo sem Drottinn hafði boðið Móse tjölduðu þeir eftir merkjum sínum og hófu ferð, hver eftir kynkvísl sinni, hjá sinni ætt.

KAFLA 3

Þessir voru niðjar Arons og Móse, þá er Drottinn talaði við Móse á Sínaífjalli.

2 Þessi voru nöfn Arons sona: Nadab frumgetinn og Abíhú, Eleasar og Ítamar.

3 Þessi voru nöfn Arons sona, hinna smurðu presta, sem vígðir voru til prestsþjónustu,

4 en þeir Nadab og Abíhú dóu fyrir augliti Drottins, þá er þeir báru óvígðan eld fram fyrir Drottin í Sínaí-eyðimörk; en þeir áttu enga sonu. Þeir Eleasar og Ítamar þjónuðu því í prestsembætti frammi fyrir Aroni, föður sínum.

5 Drottinn talaði við Móse og sagði:

6 "Lát þú ættkvísl Leví koma og leið þú hana fyrir Aron prest, að þeir þjóni honum.

7 Þeir skulu annast það, sem annast þarf fyrir hann, og það, sem annast þarf fyrir allan söfnuðinn fyrir framan samfundatjaldið, og gegna þjónustu í búðinni.

8 Og þeir skulu sjá um öll áhöld samfundatjaldsins og það, sem annast þarf fyrir Ísraelsmenn, og gegna þjónustu í búðinni.

9 Og þú skalt gefa levítana Aroni og sonum hans. Þeir eru honum gefnir af Ísraelsmönnum til fullkominnar eignar.

10 En Aron og sonu hans skalt þú setja til þess að annast prestsembætti, og komi óvígður maður þar nærri, skal hann líflátinn verða."

11 Drottinn talaði við Móse og sagði:

12 "Sjá, ég hefi tekið levítana af Ísraelsmönnum í stað allra frumburða Ísraelsmanna, þá er opna móðurlíf, og skulu levítarnir vera mín eign.

13 Því að ég á alla frumburði. Á þeim degi, er ég laust alla frumburði í Egyptalandi, helgaði ég mér alla frumburði í Ísrael, bæði menn og skepnur. Mínir skulu þeir vera. Ég er Drottinn."

14 Drottinn talaði við Móse í Sínaí-eyðimörk og sagði:

15 "Tel þú sonu Leví eftir ættum þeirra og kynkvíslum. Alla karlmenn mánaðargamla og þaðan af eldri skalt þú telja."

16 Og Móse taldi þá að boði Drottins, eins og fyrir hann var lagt.

17 Þessir voru synir Leví eftir nöfnum þeirra: Gerson, Kahat og Merarí.

18 Þessi eru nöfn Gersons sona eftir kynkvíslum þeirra: Libní og Símeí.

19 Synir Kahats eftir kynkvíslum þeirra: Amram og Jísehar, Hebron og Ússíel.

20 Synir Merarí eftir kynkvíslum þeirra: Mahelí og Músí. Þessar eru kynkvíslir Leví eftir ættum þeirra.

21 Til Gersons telst kynkvísl Libníta og kynkvísl Símeíta. Þessar eru kynkvíslir Gersóníta.

22 Þeir er taldir voru af þeim - eftir tölu á öllum karlkyns, mánaðargömlum og þaðan af eldri - þeir er taldir voru af þeim, voru 7.500.

23 Kynkvíslir Gersóníta tjölduðu að baki búðarinnar, að vestanverðu.

24 Og höfuðsmaður yfir ætt Gersóníta var Eljasaf Laelsson.

25 Það sem Gersons synir áttu að annast í samfundatjaldinu, var búðin og tjaldið, þakið á því og dúkbreiðan fyrir dyrum samfundatjaldsins,

26 forgarðstjöldin og dúkbreiðan fyrir dyrum forgarðsins, sem liggur allt í kringum búðina og altarið, og stögin, sem þar til heyra - allt sem að því þurfti að þjóna.

27 Til Kahats telst kynkvísl Amramíta, kynkvísl Jíseharíta, kynkvísl Hebróníta og kynkvísl Ússíelíta. Þessar eru kynkvíslir Kahatíta.

28 Eftir tölu á öllum karlkyns, mánaðargömlum og þaðan af eldri, voru þeir 8.600 og höfðu á hendi að annast helgidóminn.

29 Kynkvíslir Kahats sona tjölduðu á hlið við búðina, að sunnanverðu.

30 Og ætthöfðingi yfir kynkvíslum Kahatíta var Elísafan Ússíelsson.

31 Það sem þeir áttu að annast, var örkin, borðið, ljósastikan, ölturun og hin helgu áhöld, er þeir hafa við þjónustugjörðina, og dúkbreiðan og allt, sem að því þurfti að þjóna.

32 Höfðingi yfir höfðingjum levítanna var Eleasar Aronsson prests. Hann hafði umsjón yfir þeim, er höfðu á hendi að annast helgidóminn.

33 Til Merarí telst kynkvísl Mahelíta og kynkvísl Músíta. Þessar eru kynkvíslir Merarí.

34 Og þeir er taldir voru af þeim, eftir tölu á öllum karlkyns, mánaðargömlum og þaðan af eldri, voru 6.200.

35 Ætthöfðingi yfir kynkvíslum Merarí var Súríel Abíhaílsson. Tjölduðu þeir á hlið við búðina, að norðanverðu.

36 Merarí sonum var falin hirðing á þiljuborðum búðarinnar, á slám hennar, stólpum og undirstöðum og öllum áhöldum hennar, og allt sem að því þurfti að þjóna,

37 á stólpum forgarðsins allt í kring og undirstöðum þeirra, hælum og stögum.

38 Fyrir framan búðina, að austanverðu, fyrir framan samfundatjaldið, móti upprás sólar, tjölduðu þeir Móse og Aron og synir hans, og höfðu á hendi að annast helgidóminn, það er annast þurfti fyrir Ísraelsmenn. En komi óvígður maður þar nærri, skal hann líflátinn verða.

39 Allir þeir er taldir voru af levítunum, sem þeir Móse og Aron töldu eftir boði Drottins, eftir kynkvíslum þeirra - allir karlkyns, mánaðargamlir og þaðan af eldri, voru 22.000.

40 Drottinn sagði við Móse: "Tel þú alla frumburði karlkyns meðal Ísraelsmanna, mánaðargamla og þaðan af eldri, og haf þú tölu á nöfnum þeirra.

41 Og þú skalt taka levítana mér til handa - ég er Drottinn - í stað allra frumburða meðal Ísraelsmanna, og fénað levítanna í stað allra frumburða af fénaði Ísraelsmanna."

42 Móse taldi, svo sem Drottinn hafði boðið honum, alla frumburði meðal Ísraelsmanna.

43 Og allir frumburðir karlkyns, eftir nafnatölu, mánaðargamlir og þaðan af eldri, þeir er taldir voru af þeim, voru 22.273.

44 Drottinn talaði við Móse og sagði:

45 "Tak þú levítana í stað allra frumburða meðal Ísraelsmanna og fénað levítanna í stað fénaðar þeirra, og skulu levítarnir vera mín eign. Ég er Drottinn.

46 Og að því er snertir lausnargjald þeirra tvö hundruð sjötíu og þriggja, þeirra af
frumburðum Ísraelsmanna, sem umfram eru levítana,
47 þá skalt þú taka fimm sikla fyrir hvert höfuð. Eftir helgidómssikli skalt þú taka, tuttugu
gerur í sikli.
48 Og þú skalt fá Aroni og sonum hans féð til lausnar þeim, sem umfram eru meðal
þeirra."
49 Og Móse tók lausnargjaldið af þeim, er umfram voru þá, er leystir voru fyrir levítana.
50 Tók hann féð af frumburðum Ísraelsmanna, eitt þúsund þrjú hundruð sextíu og fimm
sikla, eftir helgidóms sikli.
51 Og Móse seldi lausnargjaldið Aroni og sonum hans í hendur eftir boði Drottins, svo sem
Drottinn hafði boðið Móse.

KAFLA 4

Drottinn talaði við Móse og Aron og sagði:
2 "Takið tölu Kahats sona meðal Leví sona, eftir kynkvíslum þeirra, eftir ættum þeirra,
3 frá þrítugs aldri og þaðan af eldri til fimmtugs aldurs, alla herfæra menn, til þess að
gegna störfum við samfundatjaldið.
4 Þetta er þjónusta Kahats sona við samfundatjaldið: Hið háheilaga.
5 Þegar herinn tekur sig upp, skulu þeir Aron og synir hans ganga inn og taka niður
fortjaldsdúkbreiðuna og láta hana yfir sáttmálsörkina.
6 Og þeir skulu leggja þar yfir ábreiðu af höfrungaskinni og breiða yfir klæði, sem allt er
gjört af bláum purpura, og setja stengurnar í.
7 Yfir skoðunarbrauðaborðið skulu þeir breiða klæði af bláum purpura og setja þar á fötin,
bollana, kerin og dreypifórnarskálarnar, og hið ævarandi brauð skal vera á því.
8 Og yfir þetta skulu þeir breiða skarlatsklæði og leggja þar yfir ábreiðu af
höfrungaskinnum og setja stengurnar í.
9 Þeir skulu taka klæði af bláum purpura og láta það yfir ljósastikuna, lampa hennar,
ljósasöx og skarpönnur, og öll olíukerin, sem notuð eru við hana.
10 Og þeir skulu sveipa hana og öll áhöld hennar í ábreiðu af höfrungaskinnum og leggja á
börur.
11 Yfir gullaltarið skulu þeir breiða klæði af bláum purpura og leggja þar yfir ábreiðu af
höfrungaskinnum og setja stengurnar í.
12 Og þeir skulu taka öll áhöld þjónustugjörðarinnar, þau er höfð eru til þjónustugjörðar í
helgidóminum, og sveipa þau í klæði af bláum purpura og leggja þar yfir ábreiðu af
höfrungaskinnum og leggja á börurnar.
13 Og þeir skulu sópa öskunni af altarinu og breiða yfir það klæði af rauðum purpura.
14 Og þeir skulu leggja á það öll áhöld þess, sem höfð eru til þjónustu á því, eldpönnurnar,
soðkrókana, eldspaðana og fórnarskálarnar, öll áhöld altarisins, og skulu þeir breiða yfir
það ábreiðu af höfrungaskinnum og setja stengurnar í.
15 Er þeir Aron og synir hans hafa lokið því að breiða yfir helgidóminn og öll áhöld
helgidómsins, þá er herinn tekur sig upp, skulu Kahats synir þessu næst koma og bera.
En eigi skulu þeir koma við helgidóminn, svo að þeir deyi ekki. Þetta er það, sem Kahats
synir eiga að bera við samfundatjaldið.
16 Eleasar, sonur Arons prests, skal hafa umsjón yfir olíunni til ljósastikunnar,
ilmreykelsinu, hinni stöðugu matfórn og smurningarolíunni, umsjón yfir allri búðinni og

öllum helgum hlutum, sem í henni eru, og áhöldum, er þar til heyra."

17 Drottinn talaði við Móse og Aron og sagði:

18 "Látið ekki kynþátt Kahatítanna upprættan verða úr levítunum,

19 heldur farið með þá á þessa leið, að þeir haldi lífi og deyi ekki, er þeir nálgast Hið háheilaga: Aron og synir hans skulu ganga inn og skipa hverjum sína þjónustu og sinn burð.

20 En eigi skulu þeir sjálfir ganga inn og sjá helgidóminn, jafnvel eigi eitt augnablik, svo að þeir deyi ekki."

21 Drottinn talaði við Móse og sagði:

22 "Tak þú einnig tölu Gersons sona eftir ættum þeirra, eftir kynkvíslum þeirra.

23 Skalt þú telja þá frá þrítugs aldri og þaðan af eldri til fimmtugs aldurs, alla þá sem koma til þess að gegna herþjónustu og inna af hendi störf við samfundatjaldið.

24 Þetta er þjónusta Gersóníta kynkvíslanna, það sem þeir eiga að annast og bera:

25 Þeir skulu bera dúka búðarinnar og samfundatjaldið, þakið á því og ábreiðuna af höfrungaskinnum, sem utan yfir því er, og dúkbreiðuna fyrir dyrum samfundatjaldsins.

26 Enn fremur forgarðstjöldin og dúkbreiðuna fyrir dyrum forgarðsins, sem liggur allt í kringum búðina og altarið, og stögin, sem þar til heyra, og öll áhöld við þjónustu þeirra. Allt sem við þetta þarf að gjöra, skulu þeir inna af hendi.

27 Eftir boði Arons og sona hans skal öll þjónusta sona Gersóníta fram fara, að því er snertir allt það, er þeir eiga að bera, og allt það, er þeir eiga að annast. Og þér skuluð vísa þeim á allt, sem þeir eiga að bera, með nafni.

28 Þetta er þjónusta kynkvísla Gersóníta sona við samfundatjaldið, og það, sem þeir eiga að annast, skal vera undir umsjón Ítamars, sonar Arons prests.

29 Sonu Merarí skalt þú telja eftir kynkvíslum þeirra, eftir ættum þeirra.

30 Skalt þú telja þá frá þrítugs aldri og þaðan af eldri til fimmtugs aldurs, alla þá er ganga í herþjónustu, til þess að inna af hendi störf við samfundatjaldið.

31 Og þetta er það, sem þeir eiga að sjá um að bera, allt það sem þeim ber að annast við samfundatjaldið: þiljuborð búðarinnar, slár hennar, stólpar og undirstöður,

32 enn fremur stólpar forgarðsins allt í kring og undirstöður þeirra, hælar og stög ásamt öllum áhöldum, er til þess heyra, og öllu því, er við þetta þarf að annast. Og þér skuluð vísa þeim á öll áhöld þau, er þeir eiga að bera, með nafni.

33 Þetta er þjónusta kynkvísla Merarí sona. Öll þjónusta þeirra við samfundatjaldið skal vera undir umsjón Ítamars, sonar Arons prests."

34 Móse og Aron og höfðingjar safnaðarins töldu nú sonu Kahatítanna eftir kynkvíslum þeirra og eftir ættum þeirra,

35 frá þrítugs aldri og þaðan af eldri til fimmtugs aldurs, alla þá sem ganga í herþjónustu, til þess að inna af hendi störf við samfundatjaldið.

36 Og þeir, er taldir voru af þeim eftir kynkvíslum þeirra, voru 2.750.

37 Þetta eru þeir, er taldir voru af kynkvíslum Kahatíta, allir þeir er þjónustu gegndu við samfundatjaldið og þeir Móse og Aron töldu að boði Drottins, er Móse flutti.

38 Þeir sem taldir voru af Gersons sonum eftir kynkvíslum þeirra og eftir ættum þeirra,

39 frá þrítugs aldri og þaðan af eldri til fimmtugs aldurs, allir þeir sem ganga í herþjónustu, til þess að inna af hendi störf við samfundatjaldið -

40 þeir er taldir voru af þeim eftir kynkvíslum þeirra, eftir ættum þeirra, voru 2.630.

41 Þetta eru þeir, er taldir voru af kynkvíslum Gersons sona, allir þeir er þjónustu gegndu við samfundatjaldið og þeir Móse og Aron töldu eftir boði Drottins.

42 Þeir sem taldir voru af kynkvíslum Merarí sona, eftir kynkvíslum þeirra, eftir ættum þeirra,

43 frá þrítugs aldri og þaðan af eldri til fimmtugs aldurs, allir þeir sem ganga í herþjónustu, til þess að inna af hendi störf við samfundatjaldið -

44 þeir er taldir voru af þeim eftir kynkvíslum þeirra, voru 3.200.

45 Þetta eru þeir, er taldir voru af kynkvíslum Merarí sona og þeir Móse og Aron töldu eftir boði Drottins, er Móse flutti.

46 Allir þeir er taldir voru af levítunum og þeir Móse og Aron og höfðingjar Ísraels töldu eftir kynkvíslum þeirra og eftir ættum þeirra,

47 frá þrítugs aldri og þaðan af eldri til fimmtugs aldurs, allir þeir sem komu til þess að inna af hendi þjónustustörf eða burðarstörf við samfundatjaldið -

48 þeir er taldir voru af þeim, voru 8.580.

49 Eftir boði Drottins var þeim hverjum einum undir umsjón Móse vísað á það, er þeir áttu að annast og þeir áttu að bera. Og þeir voru taldir, svo sem Drottinn hafði boðið Móse.

KAFLA 5

Drottinn talaði við Móse og sagði:

2 "Bjóð þú Ísraelsmönnum að láta burt fara úr herbúðunum alla menn líkþráa og alla, er rennsli hafa, svo og alla þá, er saurgaðir eru af líki.

3 Skuluð þér láta burt fara bæði karla og konur, þér skuluð láta þá fara út fyrir herbúðirnar, svo að þeir saurgi ekki herbúðir sínar, með því að ég bý á meðal þeirra."

4 Og Ísraelsmenn gjörðu svo og létu þá fara út fyrir herbúðirnar. Eins og Drottinn hafði boðið Móse, svo gjörðu Ísraelsmenn.

5 Drottinn talaði við Móse og sagði: "Tala þú til Ísraelsmanna:

6 Þá er karl eða kona drýgir einhverja þá synd, er menn hendir, með því að sýna sviksemi gegn Drottni, og sá hinn sami verður sekur,

7 þá skulu þau játa synd sína, er þau hafa drýgt, og bæta skulu þau sekt sína fullu verði og gjalda fimmtungi meira og greiða það þeim, er þau hafa orðið sek við.

8 En eigi maðurinn engan nákominn ættingja, er sektin verði greidd, þá skal sektin, er greiða skal, heyra Drottni og falla undir prest, auk friðþægingarhrútsins, sem friðþægt er með fyrir þau.

9 Sérhver fórnargjöf af öllum helgigjöfum Ísraelsmanna, sem þeir færa prestinum, skal vera hans eign,

10 og það sem sérhver helgar, skal vera hans eign. Það sem einhver gefur prestinum, skal vera hans eign."

11 Drottinn talaði við Móse og sagði:

12 "Tala þú til Ísraelsmanna og seg við þá: Nú gjörist kona marglát og reynist ótrú manni sínum.

13 Annar maður hefir samræði við hana, en maður hennar veit eigi af. Hún verður eigi uppvís að og hefir þó saurgað sig, og engin vitni eru mót henni og hún er eigi að því staðin.

14 En yfir manninn kemur afbrýðisandi, svo að hann verður hræddur um konu sína, og hún hefir saurgað sig. Eða afbrýðisandi kemur yfir mann, og hann verður hræddur um konu sína, þótt hún hafi eigi saurgað sig.

15 Þá fari maðurinn með konu sína til prestsins og færi honum fórnargjöfina fyrir hana:

tíunda part úr efu af byggmjöli. Eigi skal hann hella yfir það olíu né leggja reykelsiskvoðu ofan á það, því að það er afbrýðismatfórn, minningarmatfórn, sem minnir á misgjörð.

16 Presturinn skal taka konuna og leiða hana fram fyrir Drottin.

17 Og prestur skal taka heilagt vatn í leirker, og prestur skal taka mold af gólfi búðarinnar og láta í vatnið.

18 Og prestur skal leiða konuna fram fyrir Drottin og leysa hár konunnar og fá henni í hendur minningarmatfórnina - það er afbrýðismatfórn. En á beiskjuvatninu, er bölvan veldur, skal presturinn halda.

19 Prestur skal særa hana og segja við konuna: ‚Hafi enginn maður hjá þér legið og hafir þú eigi saurgað þig með lauslæti í hjúskap þínum, þá verði þetta beiskjuvatn, sem bölvan veldur, þér ósaknæmt.

20 En hafir þú verið lauslát í hjúskapnum og hafir þú saurgast og einhver annar en maður þinn hefir haft samræði við þig,'

21 þá skal prestur láta konuna vinna bölvunarsæri, og prestur skal segja við konuna: ‚Drottinn gjöri þig að bölvan og að særi meðal fólks þíns, er Drottinn lætur lendar þínar hjaðna og kvið þinn þrútna.

22 Og vatn þetta, er bölvan veldur, skal fara í innyfli þín, svo að kviðurinn þrútni og lendarnar hjaðni.' Og konan skal segja: ‚Amen, amen!'

23 Síðan skal prestur rita formælingu þessa í bók og strjúka hana út í beiskjuvatnið,

24 og hann skal láta konuna drekka beiskjuvatnið, er bölvan veldur, svo að vatnið, sem bölvan veldur, fari ofan í hana og verði að beiskju.

25 Og presturinn skal taka við afbrýðismatfórninni úr hendi konunnar, og hann skal veifa matfórninni frammi fyrir Drottni og bera hana á altarið.

26 Og presturinn skal taka hnefafylli af matfórninni sem ilmhluta hennar og brenna á altarinu. Síðan skal hann láta konuna drekka vatnið.

27 Og þegar hann hefir látið hana drekka vatnið, þá skal svo fara, að hafi hún saurgað sig og verið manni sínum ótrú, þá skal vatnið, er bölvan veldur, fara ofan í hana og verða að beiskju, og kviður hennar þrútna og lendar hennar hjaðna, og konan skal verða að bölvan meðal fólks síns.

28 En hafi konan ekki saurgað sig og sé hún hrein, þá skal það ekki saka hana, og hún mun geta fengið getnað."

29 Þetta eru lögin um afbrýðisemi, þegar gift kona gjörist marglát og saurgar sig

30 eða þegar afbrýðisandi kemur yfir mann og hann verður hræddur um konu sína, þá skal hann leiða konuna fram fyrir Drottin, og prestur skal með hana fara í alla staði eftir lögum þessum.

31 Maðurinn skal vera sýkn saka, en konan skal bera sekt sína.

KAFLA 6

Drottinn talaði við Móse og sagði:

2 "Tala þú til Ísraelsmanna og seg við þá: Nú vill karl eða kona vinna heit nasírea til þess að helga sig Drottni,

3 þá skal hann halda sér frá víni og áfengum drykk. Hann skal hvorki drekka vínsýru né sýru úr áfengum drykk, né heldur skal hann drekka nokkurn vínberjalög, og vínber ný eða þurrkuð skal hann eigi eta.

4 Allan bindindistíma sinn skal hann eigi eta neitt það, sem búið er til af vínviði, hvorki

kjarna né hýði.

5 Allan tíma bindindisheitis hans skal rakhnífur eigi koma á höfuð honum. Uns þeir dagar eru fullnaðir, er hann hefir helgað sig Drottni, skal hann vera heilagur. Skal hann láta höfuðhár sitt vaxa sítt.

6 Alla þá stund, er hann hefir helgað sig Drottni, skal hann ekki koma nærri líki.

7 Hann skal ekki saurga sig vegna föður síns, vegna móður sinnar, vegna bróður síns eða vegna systur sinnar, er þau deyja, því að helgun Guðs hans er á höfði honum.

8 Allan bindindistíma sinn er hann helgaður Drottni.

9 Og verði einhver maður bráðkvaddur hjá honum, svo að helgað höfuð hans saurgast, þá skal hann raka höfuð sitt á hreinsunardegi sínum. Á sjöunda degi skal hann raka það.

10 Og á áttunda degi skal hann færa prestinum tvær turtildúfur eða tvær ungar dúfur að dyrum samfundatjaldsins.

11 Og prestur skal fórna annarri í syndafórn, en hinni í brennifórn og friðþægja fyrir hann, vegna þess að hann hefir syndgast á líki. Og hann skal helga höfuð sitt samdægurs.

12 Og hann skal helga sig Drottni bindindistíma sinn og færa veturgamla kind í sektarfórn, en fyrri tíminn skal ónýttur, því að helgun hans var saurguð.

13 Þetta eru ákvæðin um nasíreann: Þegar bindindistími hans er liðinn, skal leiða hann að dyrum samfundatjaldsins.

14 Og hann skal færa Drottni fórn sína: veturgamalt hrútlamb gallalaust í brennifórn og veturgamla gimbur gallalausa í syndafórn og hrút gallalausan í heillafórn

15 og körfu með ósýrðu brauði úr fínu mjöli, kökur olíublandaðar og ósýrð flatbrauð olíusmurð, ásamt matfórninni og dreypifórnunum.

16 Og presturinn skal bera það fram fyrir Drottin og fórna syndafórn hans og brennifórn.

17 Og hann skal fórna Drottni hrútnum í heillafórn ásamt körfunni með ósýrða brauðinu, og presturinn skal fórna matfórn hans og dreypifórn.

18 Nasíreinn skal raka helgað höfuð sitt við dyr samfundatjaldsins og taka helgað höfuðhár sitt og kasta því á eldinn undir heillafórninni.

19 Og prestur skal taka soðna bóginn af hrútnum og eina ósýrða köku úr körfunni og eitt ósýrt flatbrauð og fá nasíreanum það í hendur, þá er hann hefir rakað helgað hár sitt.

20 Og prestur skal veifa því sem veififórn frammi fyrir Drottni. Það er heilagt og heyrir presti, ásamt bringunni, sem veifa skal, og lærinu, sem fórna skal. Upp frá því má nasíreinn drekka vín.

21 Þetta eru ákvæðin um nasírea, sem gjörir heit, um fórnargjöf hans Drottni til handa vegna helgunar hans, auk þess sem hann annars hefir efni á. Samkvæmt heitinu, sem hann hefir unnið, skal hann gjöra, eftir ákvæðunum um bindindi hans."

22 Drottinn talaði við Móse og sagði:

23 "Mæl þú til Arons og sona hans og seg: Með þessum orðum skuluð þér blessa Ísraelsmenn:

24 Drottinn blessi þig og varðveiti þig!

25 Drottinn láti sína ásjónu lýsa yfir þig og sé þér náðugur!

26 Drottinn upplyfti sínu augliti yfir þig og gefi þér frið!

27 Þannig skulu þeir leggja nafn mitt yfir Ísraelsmenn, og ég mun blessa þá."

KAFLA 7

Þá er Móse hafði lokið við að reisa búðina og hafði smurt hana og vígt og öll áhöld
hennar og smurt og vígt altarið og öll áhöld þess,
2 færðu höfuðsmenn Ísraels fórnir, foringjar fyrir ættum þeirra - það er höfuðsmenn
ættkvíslanna, forstöðumenn hinna töldu, -
3 og þeir færðu fórnargjöf sína fram fyrir Drottin, sex skýlisvagna og tólf naut, einn vagn
fyrir hverja tvo höfuðsmenn, og naut fyrir hvern þeirra. Færðu þeir þetta fram fyrir búðina.
4 Drottinn talaði við Móse og sagði:
5 "Tak þú við þessu af þeim, og það sé haft til þjónustugjörðar við samfundatjaldið, og fá
þú þetta levítunum, eftir því sem þjónusta hvers eins er til."
6 Þá tók Móse vagnana og nautin og seldi það levítunum í hendur.
7 Gersons sonum fékk hann tvo vagna og fjögur naut, eftir þjónustu þeirra.
8 Og Merarí sonum fékk hann fjóra vagna og átta naut, eftir þjónustu þeirra undir umsjón
Ítamars, Aronssonar prests.
9 En Kahats sonum fékk hann ekkert, því að á þeim hvíldi þjónusta hinna helgu dóma.
Skyldu þeir bera þá á herðum sér.
10 Höfuðsmennirnir færðu gjafir til vígslu altarisins daginn sem það var smurt, og þeir
færðu fórnargjöf sína fram fyrir altarið.
11 Þá sagði Drottinn við Móse: "Höfuðsmennirnir skulu bera fram fórnargjafir sínar sinn
daginn hver til vígslu altarisins."
12 Sá er færði fórnargjöf sína fyrsta daginn, var Nakson Ammínadabsson af ættkvísl Júda.
13 Fórnargjöf hans var silfurfat, 130 siklar að þyngd, silfurskál, sjötíu siklar að þyngd eftir
helgidómssikli, hvort tveggja fyllt fínu mjöli olíublönduðu, til matfórnar,
14 bolli, tíu gullsiklar að þyngd, fullur af reykelsi,
15 ungneyti, hrútur og sauðkind veturgömul til brennifórnar,
16 geithafur til syndafórnar,
17 og til heillafórnar tvö naut, fimm hrútar, fimm kjarnhafrar og fimm sauðkindur
veturgamlar. Þetta var fórnargjöf Naksons Ammínadabssonar.
18 Annan daginn færði Netanel Súarsson, höfuðsmaður Íssakars, fórn sína.
19 Færði hann að fórnargjöf silfurfat, 130 sikla að þyngd, silfurskál, sjötíu sikla að þyngd
eftir helgidómssikli, hvort tveggja fullt af fínu mjöli olíublönduðu, til matfórnar,
20 bolla, tíu gullsikla að þyngd, fullan af reykelsi,
21 ungneyti, hrút og sauðkind veturgamla til brennifórnar,
22 geithafur til syndafórnar,
23 og til heillafórnar tvö naut, fimm hrúta, fimm kjarnhafra og fimm sauðkindur veturgamlar.
Þetta var fórnargjöf Netanels Súarssonar.
24 Þriðja daginn höfuðsmaður Sebúlons sona, Elíab Helónsson.
25 Fórnargjöf hans var silfurfat, 130 siklar að þyngd, silfurskál, sjötíu siklar að þyngd eftir
helgidómssikli, hvort tveggja fullt af fínu mjöli olíublönduðu, til matfórnar,
26 bolli, tíu gullsiklar að þyngd, fullur af reykelsi,
27 ungneyti, hrútur og sauðkind veturgömul til brennifórnar,
28 geithafur til syndafórnar,
29 og til heillafórnar tvö naut, fimm hrútar, fimm kjarnhafrar og fimm sauðkindur
veturgamlar. Þetta var fórnargjöf Elíabs Helónssonar.
30 Fjórða daginn höfuðsmaður Rúbens sona, Elísúr Sedeúrsson.
31 Fórnargjöf hans var silfurfat, 130 siklar að þyngd, silfurskál, sjötíu siklar að þyngd eftir

helgidómssikli, hvort tveggja fullt af fínu mjöli olíublönduðu, til matfórnar,
32 bolli, tíu gullsiklar að þyngd, fullur af reykelsi,
33 ungneyti, hrútur og sauðkind veturgömul til brennifórnar,
34 geithafur til syndafórnar,
35 og til heillafórnar tvö naut, fimm hrútar, fimm kjarnhafrar og fimm sauðkindur
veturgamlar. Þetta var fórnargjöf Elísúrs Sedeúrssonar.
36 Fimmta daginn höfuðsmaður Símeons sona, Selúmíel Súrísaddaíson.
37 Fórnargjöf hans var silfurfat, 130 siklar að þyngd, silfurskál, sjötíu siklar að þyngd eftir
helgidómssikli, hvort tveggja fullt af fínu mjöli olíublönduðu, til matfórnar,
38 bolli, tíu gullsiklar að þyngd, fullur af reykelsi,
39 ungneyti, hrútur og sauðkind veturgömul til brennifórnar,
40 geithafur til syndafórnar,
41 og til heillafórnar tvö naut, fimm hrútar, fimm kjarnhafrar og fimm sauðkindur
veturgamlar. Þetta var fórnargjöf Selúmíels Súrísaddaísonar.
42 Sjötta daginn höfuðsmaður Gaðs sona, Eljasaf Degúelsson.
43 Fórnargjöf hans var silfurfat, 130 siklar að þyngd, silfurskál, sjötíu siklar að þyngd eftir
helgidómssikli, hvort tveggja fullt af fínu mjöli olíublönduðu, til matfórnar,
44 bolli, tíu gullsiklar að þyngd, fullur af reykelsi,
45 ungneyti, hrútur og sauðkind veturgömul til brennifórnar,
46 geithafur til syndafórnar,
47 og til heillafórnar tvö naut, fimm hrútar, fimm kjarnhafrar og fimm sauðkindur
veturgamlar. Þetta var fórnargjöf Eljasafs Degúelssonar.
48 Sjöunda daginn höfuðsmaður Efraíms sona, Elísama Ammíhúdsson.
49 Fórnargjöf hans var silfurfat, 130 siklar að þyngd, silfurskál, sjötíu siklar að þyngd eftir
helgidómssikli, hvort tveggja fullt af fínu mjöli olíublönduðu, til matfórnar,
50 bolli, tíu gullsiklar að þyngd, fullur af reykelsi,
51 ungneyti, hrútur og sauðkind veturgömul til brennifórnar,
52 geithafur til syndafórnar,
53 og til heillafórnar tvö naut, fimm hrútar, fimm kjarnhafrar og fimm sauðkindur
veturgamlar. Þetta var fórnargjöf Elísama Ammíhúdssonar.
54 Áttunda daginn höfuðsmaður Manasse sona, Gamlíel Pedasúrsson.
55 Fórnargjöf hans var silfurfat, 130 siklar að þyngd, silfurskál, sjötíu siklar að þyngd eftir
helgidómssikli, hvort tveggja fullt af fínu mjöli olíublönduðu til matfórnar,
56 bolli, tíu gullsiklar að þyngd, fullur af reykelsi,
57 ungneyti, hrútur og sauðkind veturgömul til brennifórnar,
58 geithafur til syndafórnar,
59 og til heillafórnar tvö naut, fimm hrútar, fimm kjarnhafrar, og fimm sauðkindur
veturgamlar. Þetta var fórnargjöf Gamlíels Pedasúrssonar.
60 Níunda daginn höfuðsmaður Benjamíns sona, Abídan Gídeóníson.
61 Fórnargjöf hans var silfurfat, 130 siklar að þyngd, silfurskál, sjötíu siklar að þyngd eftir
helgidómssikli, hvort tveggja fullt af fínu mjöli olíublönduðu, til matfórnar,
62 bolli, tíu gullsiklar að þyngd, fullur af reykelsi,
63 ungneyti, hrútur og sauðkind veturgömul til brennifórnar,
64 geithafur til syndafórnar,

65 og til heillafórnar tvö naut, fimm hrútar, fimm kjarnhafrar og fimm sauðkindur
veturgamlar. Þetta var fórnargjöf Abídans Gídeonísonar.
66 Tíunda daginn höfuðsmaður Dans sona, Akíeser Ammísaddaíson.
67 Fórnargjöf hans var silfurfat, 130 siklar að þyngd, silfurskál, sjötíu siklar að þyngd eftir
helgidómssikli, hvort tveggja fullt af fínu mjöli olíublönduðu, til matfórnar,
68 bolli, tíu gullsiklar að þyngd, fullur af reykelsi,
69 ungneyti, hrútur og sauðkind veturgömul til brennifórnar,
70 geithafur til syndafórnar,
71 og til heillafórnar tvö naut, fimm hrútar, fimm kjarnhafrar og fimm sauðkindur
veturgamlar. Þetta var fórnargjöf Akíesers Ammísaddaísonar.
72 Ellefta daginn höfuðsmaður Assers sona, Pagíel Ókransson.
73 Fórnargjöf hans var silfurfat, 130 siklar að þyngd, silfurskál, sjötíu siklar að þyngd eftir
helgidómssikli, hvort tveggja fullt af fínu mjöli olíublönduðu, til matfórnar,
74 bolli, tíu gullsiklar að þyngd, fullur af reykelsi,
75 ungneyti, hrútur og sauðkind veturgömul til brennifórnar,
76 geithafur til syndafórnar,
77 og til heillafórnar tvö naut, fimm hrútar, fimm kjarnhafrar og fimm sauðkindur
veturgamlar. Þetta var fórnargjöf Pagíels Ókranssonar.
78 Tólfta daginn höfuðsmaður Naftalí sona, Akíra Enansson.
79 Fórnargjöf hans var silfurfat, 130 siklar að þyngd, silfurskál, sjötíu siklar að þyngd eftir
helgidómssikli, hvort tveggja fullt af fínu mjöli olíublönduðu, til matfórnar,
80 bolli, tíu gullsiklar að þyngd, fullur af reykelsi,
81 ungneyti, hrútur og sauðkind veturgömul til brennifórnar,
82 geithafur til syndafórnar,
83 og til heillafórnar tvö naut, fimm hrútar, fimm kjarnhafrar og fimm sauðkindur
veturgamlar. Þetta var fórnargjöf Akíra Enanssonar.
84 Þetta voru gjafirnar frá höfuðsmönnum Ísraels til vígslu altarisins daginn sem það var
smurt: tólf silfurföt, tólf silfurskálar, tólf gullbollar.
85 Vó hvert fat 130 sikla silfurs og hver skál sjötíu. Allt silfur ílátanna vó 2.400 sikla eftir
helgidómssikli.
86 Tólf gullbollar, fullir af reykelsi, hver bolli tíu siklar eftir helgidómssikli. Allt gullið í
bollunum vó 120 sikla.
87 Öll nautin til brennifórnarinnar voru tólf uxar, auk þess tólf hrútar, tólf sauðkindur
veturgamlar, ásamt matfórninni, er þeim fylgdi, og tólf geithafrar í syndafórn.
88 Og öll nautin til heillafórnarinnar voru 24 uxar, auk þess sextíu hrútar, sextíu kjarnhafrar
og sextíu sauðkindur veturgamlar. Þetta voru gjafirnar til vígslu altarisins, eftir að það hafði
verið smurt.
89 Þegar Móse gekk inn í samfundatjaldið til þess að tala við Drottin, heyrði hann röddina
tala til sín ofan af lokinu, sem er yfir sáttmálsörkinni, fram á milli kerúbanna tveggja, og
hann talaði við hann.

KAFLA 8

Drottinn talaði við Móse og sagði:

2 "Tala þú við Aron og seg við hann: Þá er þú setur upp lampana, skulu lamparnir sjö varpa ljósi sínu fram undan ljósastikunni."

3 Og Aron gjörði svo. Hann setti lampana upp framan á ljósastikuna, eins og Drottinn hafði boðið Móse.

4 Þetta var smíðið á ljósastikunni: Hún var gjör af gulli með drifnu smíði, bæði stétt hennar og blóm var drifið smíði. Hafði hann gjört ljósastikuna eftir fyrirmynd þeirri, er Drottinn hafði sýnt Móse.

5 Drottinn talaði við Móse og sagði:

6 "Skil þú levítana úr Ísraelsmönnum og hreinsa þá.

7 Og þetta skalt þú við þá gjöra til þess að hreinsa þá: Stökk þú á þá syndhreinsunarvatni, og þeir skulu láta rakhníf ganga yfir allan líkama sinn og þvo klæði sín og hreinsa sig.

8 Og þeir skulu taka ungneyti og matfórn, er því fylgir, fínt mjöl olíublandað, og annað ungneyti skalt þú taka í syndafórn.

9 Síðan skalt þú leiða levítana fram fyrir samfundatjaldið og safna saman öllum söfnuði Ísraelsmanna.

10 Og þú skalt leiða levítana fram fyrir Drottin, og Ísraelsmenn skulu leggja hendur sínar yfir þá.

11 Og Aron skal helga levítana sem fórn frammi fyrir Drottni af hendi Ísraelsmanna, og skulu þeir takast á hendur að gegna þjónustu Drottins.

12 En levítarnir skulu leggja hendur sínar á höfuð nautanna. Öðru skal fórna í syndafórn og hinu í brennifórn Drottni til handa til þess að friðþægja fyrir levítana.

13 Og þú skalt leiða þá fram fyrir Aron og fram fyrir sonu hans og helga þá sem fórn Drottni til handa.

14 Og þú skalt greina þá frá Ísraelsmönnum, svo að þeir heyri mér.

15 Því næst skulu levítarnir ganga inn til þess að gegna þjónustu við samfundatjaldið, og þú skalt hreinsa þá og helga þá sem fórn,

16 því að þeir eru gefnir mér til fullkominnar eignar af Ísraelsmönnum. Í stað alls þess er opnar móðurlíf, í stað allra frumburða meðal Ísraelsmanna hefi ég tekið þá mér til eignar,

17 því að ég á alla frumburði meðal Ísraelsmanna, bæði menn og skepnur. Á þeim degi, er ég laust alla frumburði í Egyptalandi, helgaði ég mér þá.

18 Og ég tók levítana í stað allra frumburða meðal Ísraelsmanna.

19 Og ég gaf þá Aroni og sonum hans til eignar af Ísraelsmönnum, til þess að þeir gegni þjónustu fyrir Ísraelsmenn í samfundatjaldinu og til þess að þeir friðþægi fyrir Ísraelsmenn, svo að eigi komi plága yfir Ísraelsmenn, þá er Ísraelsmenn koma nærri helgidóminum."

20 Móse og Aron og allur söfnuður Ísraelsmanna gjörði svo við levítana. Gjörðu Ísraelsmenn að öllu leyti svo við þá sem Drottinn hafði boðið Móse um þá.

21 Levítarnir syndhreinsuðu sig og þvoðu klæði sín, og Aron helgaði þá sem fórn frammi fyrir Drottni, og Aron friðþægði fyrir þá til þess að hreinsa þá.

22 Gengu levítarnir því næst inn til þess að gegna þjónustu sinni í samfundatjaldinu fyrir augliti Arons og fyrir augliti sona hans. Gjörðu þeir svo við levítana sem Drottinn hafði boðið Móse um þá.

23 Drottinn talaði við Móse og sagði:

24 "Þetta gildir um levítana: Frá því þeir eru tuttugu og fimm ára og þaðan af eldri skulu þeir koma til þess að gegna herþjónustu með þjónustu í samfundatjaldinu.

25 En frá því þeir eru fimmtugir skulu þeir láta af þjónustunni og eigi þjóna framar.

26 Þeir mega veita bræðrum sínum aðstoð í samfundatjaldinu og annast það, sem annast ber, en þjónustu skulu þeir eigi gegna. Þannig skalt þú fara með levítana, að því er kemur til sýslunar þeirra."

KAFLA 9

Drottinn talaði við Móse í Sínaí-eyðimörk á öðru ári eftir brottför þeirra af Egyptalandi, í fyrsta mánuðinum, og sagði:

2 "Ísraelsmenn skulu halda páska á tilteknum tíma.

3 Á fjórtánda degi þessa mánaðar um sólsetur skuluð þér halda þá á hinum tiltekna tíma. Eftir öllum skipunum og öllum ákvæðum um þá skuluð þér halda þá."

4 Móse bauð Ísraelsmönnum að halda páskana.

5 Og þeir héldu páska í fyrsta mánuðinum, hinn fjórtánda dag mánaðarins, um sólsetur, í Sínaí-eyðimörk. Ísraelsmenn gjörðu að öllu leyti svo sem Drottinn hafði boðið Móse.

6 En þar voru menn, er saurgast höfðu af líki framliðins manns og gátu því eigi haldið páska þennan dag. Gengu þeir fyrir Móse og Aron þennan dag

7 og sögðu við hann: "Vér erum óhreinir af líki framliðins manns; hví skulum vér verða út undan og eigi mega bera fram fórnargjöf Drottins meðal Ísraelsmanna á tilteknum tíma?"

8 Móse sagði við þá: "Bíðið þér, ég ætla að heyra, hvað Drottinn skipar fyrir um yður."

9 Drottinn talaði við Móse og sagði:

10 "Tala þú til Ísraelsmanna og seg: Ef einhver meðal yðar eða meðal niðja yðar er óhreinn af líki eða hann er í langferð, þá skal hann þó halda Drottni páska.

11 Á fjórtánda degi hins annars mánaðar, um sólsetur, skulu þeir halda þá; með ósýrðu brauði og beiskum jurtum skulu þeir eta páskalambið.

12 Engu skulu þeir leifa af því til morguns, og ekkert bein í því skulu þeir brjóta; skulu þeir halda páska eftir öllum páskalögunum.

13 En hver sem er hreinn og ekki á ferð og vanrækir að halda páska, hann skal upprættur verða úr þjóð sinni, því að hann færði Drottni eigi fórnargjöf á tilteknum tíma. Sá maður skal bera synd sína.

14 Nú dvelur útlendur maður hjá yður, og vill hann halda Drottni páska, skal hann þá svo gjöra sem fyrir er mælt í páskalögunum og ákvæðunum um þá. Skulu vera ein lög hjá yður bæði fyrir útlenda menn og innborna."

15 Á þeim degi, sem búðin var reist, huldi skýið búðina - sáttmálstjaldið - og um kveldið var það yfir búðinni eins og eldbjarmi allt til morguns.

16 Svo var það ávallt: Skýið huldi hana um daga og eldbjarmi um nætur.

17 Og í hvert sinn, er skýið hófst upp frá tjaldinu, lögðu Ísraelsmenn upp, og þar sem skýið nam staðar, þar settu Ísraelsmenn herbúðir sínar.

18 Að boði Drottins lögðu Ísraelsmenn upp, og að boði Drottins settu þeir herbúðir sínar. Alla þá stund, er skýið hvíldi yfir búðinni, héldu þeir kyrru fyrir í herbúðunum.

19 Þegar skýið var yfir búðinni marga daga samfleytt, gættu Ísraelsmenn skipunar Drottins og lögðu ekki upp.

20 Stundum var skýið aðeins fáa daga yfir búðinni; að boði Drottins héldu þeir kyrru fyrir í herbúðunum og að boði Drottins lögðu þeir upp.

21 Stundum var skýið frá kveldi allt til morguns, og er skýið hófst upp með morgninum, lögðu þeir upp, eða það var daginn og nóttina: Þegar skýið hófst, þá lögðu þeir upp.

22 Eða að skýið var tvo daga eða mánuð eða lengri tíma: Þegar það var langdvölum yfir

búðinni og hvíldi yfir henni, héldu Ísraelsmenn kyrru fyrir í herbúðunum og lögðu ekki upp, en er það hófst, lögðu þeir upp.

23 Að boði Drottins settu þeir herbúðir sínar, og að boði Drottins lögðu þeir upp. Skipunar Drottins gættu þeir að boði Drottins, er Móse flutti.

KAFLA 10

Drottinn talaði við Móse og sagði:

2 "Gjör þér tvo lúðra af silfri. Með drifnu smíði skalt þú gjöra þá. Skalt þú hafa þá til að kalla saman söfnuðinn og þá er herinn tekur sig upp.

3 Og þegar blásið er í þá báða, skal allur söfnuðurinn koma saman hjá þér fyrir dyrum samfundatjaldsins.

4 En sé eigi blásið nema í annan þeirra, þá skulu foringjarnir koma til þín, höfuðsmenn Ísraels þúsunda.

5 Þegar þér blásið hvellt, skal herinn, sem tjaldar að austanverðu, leggja upp.

6 Og þegar þér blásið hvellt í annan sinn, skal herinn, sem tjaldar að sunnanverðu, leggja upp. Skal blása hvellt, þegar leggja skal upp.

7 En þegar safna á saman söfnuðinum, skulu þér blása, en þó eigi hvellt.

8 Synir Arons, prestarnir, skulu blása í lúðrana, og skal það vera ævarandi lögmál fyrir yður frá kyni til kyns.

9 Þá er þér farið í stríð í landi yðar móti óvinum yðar, sem á yður herja, skuluð þér blása hvellt í lúðrana, og mun yðar minnst verða af Drottni, Guði yðar, og þér frelsaðir verða frá fjandmönnum yðar.

10 Á gleðidögum yðar, á löghátíðum yðar og í mánaðarbyrjun skuluð þér og blása í lúðrana við brennifórnir yðar og heillafórnir, og skulu þeir vera yður til minningar frammi fyrir Guði yðar. Ég er Drottinn, Guð yðar."

11 Á öðru ári, í öðrum mánuðinum, á tuttugasta degi mánaðarins hófst skýið upp frá sáttmálsbúðinni.

12 Tóku Ísraelsmenn sig þá upp eftir röð úr Sínaí-eyðimörk, og skýið nam staðar í Paran-eyðimörk.

13 Þannig lögðu þeir upp í fyrsta skiptið að boði Drottins, er Móse flutti.

14 Tók merki herbúða Júda sona sig fyrst upp eftir hersveitum þeirra, en fyrir her hans var Nakson Ammínadabsson.

15 Og fyrir her ættkvíslar Íssakars sona var Netanel Súarsson.

16 Og fyrir her ættkvíslar Sebúlons sona var Elíab Helónsson.

17 Er búðin var ofan tekin, tóku Gersons synir og Merarí synir sig upp. Báru þeir búðina.

18 Merki Rúbens herbúða tók sig upp eftir hersveitum þeirra, en fyrir her hans var Elísúr Sedeúrsson.

19 Og fyrir her ættkvíslar Símeons sona var Selúmíel Súrísaddaíson.

20 Og fyrir her ættkvíslar Gaðs sona var Eljasaf Degúelsson.

21 Þá tóku Kahatítar sig upp. Báru þeir hina helgu dóma. En búðin skyldi sett upp, áður en þeir kæmu.

22 Merki herbúða Efraíms sona tók sig upp eftir hersveitum þeirra, en fyrir her hans var Elísama Ammíhúdsson.

23 Og fyrir her ættkvíslar Manasse sona var Gamlíel Pedasúrsson.

24 Og fyrir her ættkvíslar Benjamíns sona var Abídan Gídeóníson.
25 Merki herbúða Dans sona tók sig upp eftir hersveitum þeirra. Fór það síðast allra herbúðanna, en fyrir her hans var Akíeser Ammísaddaíson.
26 Og fyrir her ættkvíslar Assers sona var Pagíel Ókransson.
27 Og fyrir her ættkvíslar Naftalí sona var Akíra Enansson.
28 Þessi var röðin á Ísraelsmönnum eftir hersveitum þeirra, er þeir lögðu upp.
29 Þá sagði Móse við Hóbab Regúelsson Midíaníta, tengdaföður Móse: "Vér leggjum nú upp áleiðis til þess staðar, sem Drottinn hét, að hann mundi gefa oss. Kom þú með oss, og munum vér gjöra vel við þig, því að Drottinn hefir heitið Ísrael góðu."
30 Hóbab svaraði: "Eigi vil ég fara, heldur mun ég halda heim í land mitt og til ættfólks míns."
31 En Móse sagði: "Eigi mátt þú yfirgefa oss, af því að þú veist, hvar vér getum tjaldað í eyðimörkinni, og skalt þú vera oss sem auga.
32 Og farir þú með oss og oss hlotnast þau gæði, sem Drottinn vill veita oss, þá munum vér gjöra vel við þig."
33 Héldu þeir nú frá fjalli Drottins þrjár dagleiðir, en sáttmálsörk Drottins fór á undan þeim þrjár dagleiðir til þess að velja hvíldarstað handa þeim.
34 Og ský Drottins var yfir þeim á daginn, er þeir tóku sig upp úr herbúðunum.
35 En er örkin tók sig upp, sagði Móse: "Rís þú upp, Drottinn, svo að óvinir þínir tvístrist og fjendur þínir flýi fyrir þér."
36 Og er hún nam staðar, sagði hann: "Hverf þú aftur, Drottinn, til hinna tíu þúsund þúsunda Ísraels."

KAFLA 11

Lýðurinn tók að mögla hátt gegn Drottni yfir böli sínu. Og er Drottinn heyrði það, upptendraðist reiði hans. Kviknaði þá eldur frá Drottni meðal þeirra og eyddi ysta hluta herbúðanna.
2 Þá kveinaði lýðurinn fyrir Móse, og Móse bað til Drottins. Tók þá eldurinn að slokkna.
3 Var staður þessi kallaður Tabera, því að eldur Drottins kviknaði meðal þeirra.
4 Útlendur lýður, sem með þeim var, fylltist lysting. Tóku Ísraelsmenn þá einnig að kveina og sögðu: "Hver gefur oss nú kjöt að eta?
5 Víst munum vér eftir fiskinum, sem vér átum á Egyptalandi fyrir ekki neitt, eftir agúrkunum, melónunum, graslauknum, blómlauknum og hnapplauknum.
6 En nú örmagnast sála vor. Hér er alls ekki neitt, vér sjáum ekkert nema þetta manna."
7 Manna var eins og kóríanderfræ og að útliti sem bedolakharpeis.
8 Fólkið fór á víð og dreif og tíndi, og þeir möluðu það í handkvörnum eða steyttu það í mortéli, suðu því næst í pottum og gjörðu úr því kökur, en það var á bragðið eins og olíukökur.
9 Og þegar dögg féll á nóttum yfir herbúðirnar, þá féll og manna yfir þær.
10 Móse heyrði fólkið gráta, hvern með sitt skuldalið fyrir dyrum tjalds síns. Upptendraðist þá reiði Drottins ákaflega, og féll Móse það illa.
11 Móse sagði við Drottin: "Hví gjörir þú svo illa við þjón þinn, og hví hefi ég eigi fundið náð í augum þínum, að þú skulir leggja á mig byrði alls þessa fólks?
12 Hefi ég gengið þungaður að öllu þessu fólki? Hefi ég borið það í heiminn, að þú skulir

segja við mig: ‚Ber það í faðmi þér, eins og barnfóstri ber brjóstmylking,' - inn í landið, sem
þú sórst feðrum þeirra?
13 Hvaðan á ég að fá kjöt til að gefa öllu þessu fólki? Því að þeir gráta fyrir mér og segja:
‚Gef oss kjöt að eta!'
14 Ég rís ekki einn undir öllu þessu fólki, því að það er mér of þungt.
15 Og ef þú ætlar að fara svona með mig, þá deyð mig heldur hreinlega, ef ég hefi fundið
náð í augum þínum, svo að ég þurfi eigi að horfa upp á ógæfu mína."
16 Þá sagði Drottinn við Móse: "Safna þú mér sjötíu mönnum af öldungum Ísraels, sem þú
veist að eru öldungar meðal fólksins og tilsjónarmenn þess, og skalt þú fara með þá að
samfundatjaldinu, svo að þeir skipi sér þar ásamt þér.
17 Og ég vil stíga niður og tala þar við þig, og ég vil taka af anda þeim, sem yfir þér er, og
leggja yfir þá, svo að þeir beri með þér byrði fólksins og þú berir hana ekki einn.
18 Og til fólksins skalt þú mæla: ‚Helgið yður til morguns. Þá skuluð þér fá kjöt að eta. Því
að þér hafið kveinað í eyru Drottins og sagt: Hver gefur oss kjöt að eta? því að vel leið oss
í Egyptalandi. - Og Drottinn mun gefa yður kjöt að eta.
19 Þér skuluð ekki eta það einn dag, og ekki tvo daga, og ekki fimm daga, og ekki tíu
daga, og ekki tuttugu daga,
20 heldur heilan mánuð, þangað til það gengur út af nösum yðar og yður býður við því, af
því að þér hafið hafnað Drottni, sem meðal yðar er, og kveinað fyrir augliti hans og sagt:
Hví fórum vér burt úr Egyptalandi?'"
21 Þá sagði Móse: "Fólkið, sem ég er með, er sex hundruð þúsund fótgangandi manna, og
þú segir: ‚Ég vil gefa þeim kjöt að eta í heilan mánuð.'
22 Á þá að slátra sauðum og nautum handa þeim, svo að þeim nægi? Eða á að safna
saman öllum fiskum í sjónum handa þeim, svo að þeim nægi?"
23 Drottinn sagði við Móse: "Er þá hönd Drottins stutt orðin? Nú skalt þú sjá, hvort orð mín
koma fram við þig eða ekki."
24 Móse gekk burt og bar fólkinu orð Drottins og safnaði saman sjötíu manns af öldungum
fólksins og lét þá skipa sér umhverfis tjaldið.
25 Og Drottinn sté niður í skýinu og talaði við hann, og hann tók af anda þeim, sem yfir
honum var, og lagði hann yfir öldungana sjötíu. Og er andinn kom yfir þá, spáðu þeir, og
aldrei síðan.
26 Tveir menn höfðu orðið eftir í herbúðunum. Hét annar Eldad, en hinn Medad, og andinn
kom yfir þá - voru þeir meðal hinna skráðu, en höfðu ekki gengið út að tjaldinu -, og þeir
spáðu í herbúðunum.
27 Þá kom ungmenni hlaupandi og sagði Móse og mælti: "Eldad og Medad eru að spá í
herbúðunum!"
28 Jósúa Núnsson, er þjónað hafði Móse frá æsku, svaraði og sagði: "Móse, herra minn,
bannaðu þeim það!"
29 En Móse sagði við hann: "Tekur þú upp þykkjuna fyrir mig? Ég vildi að allur lýður
Drottins væri spámenn, svo að Drottinn legði anda sinn yfir þá."
30 Og Móse gekk aftur í herbúðirnar, hann og öldungar Ísraels.
31 Þá tók að blása vindur frá Drottni, og flutti hann lynghæns frá sjónum og varp þeim yfir
herbúðirnar, svo sem dagleið í allar áttir, hringinn í kringum herbúðirnar, og um tvær álnir
frá jörðu.
32 Og fólkið fór til allan þann dag og alla nóttina og allan daginn eftir og safnaði
lynghænsum. Sá sem minnstu safnaði, safnaði tíu kómer. Og þeir breiddu þau allt í
kringum herbúðirnar.

33 Meðan kjötið var enn milli tanna þeirra, áður en það var upp unnið, upptendraðist reiði
Drottins gegn fólkinu, og Drottinn lét þar verða mjög mikinn mannfelli meðal fólksins.
34 Og staður þessi var nefndur Kibrót-hattava, því að þar grófu þeir fólkið, er fyllst hafði
græðgi.
35 Frá Kibrót-hattava hélt lýðurinn til Haserót, og þeir staðnæmdust í Haserót.

KAFLA 12

Mirjam og Aron mæltu í gegn Móse vegna blálensku konunnar, er hann hafði gengið að
eiga, því að hann hafði gengið að eiga blálenska konu.
2 Og þau sögðu: "Hefir Drottinn aðeins talað við Móse? Hefir hann ekki talað við okkur
líka?" Og Drottinn heyrði það.
3 En maðurinn Móse var einkar hógvær, framar öllum mönnum á jörðu.
4 Þá talaði Drottinn allt í einu til Móse, Arons og Mirjam: "Farið þið þrjú til
samfundatjaldsins!" Og þau gengu þangað þrjú.
5 Þá sté Drottinn niður í skýstólpanum og nam staðar í tjalddyrunum og kallaði á Aron og
Mirjam, og þau gengu bæði fram.
6 Og hann sagði: "Heyrið orð mín! Þegar spámaður er meðal yðar, þá birtist ég honum í
sýn, eða tala við hann í draumi.
7 Ekki er því þannig farið um þjón minn Móse. Honum er trúað fyrir öllu húsi mínu.
8 Ég tala við hann munni til munns, berlega og eigi í ráðgátum, og hann sér mynd Drottins.
Og hví skirrðust þið þá eigi við að mæla í gegn þjóni mínum, í gegn Móse?"
9 Reiði Drottins upptendraðist gegn þeim, og hann fór burt.
10 Og skýið vék burt frá tjaldinu, og sjá, Mirjam var orðin líkþrá, hvít sem snjór. Aron sneri
sér að Mirjam, og sjá, hún var orðin líkþrá.
11 Þá sagði Aron við Móse: "Æ, herra minn! Lát okkur eigi gjalda þess, að við breyttum
heimskulega og syndguðum.
12 Æ, lát hana eigi vera sem andvana burð, sem helmingurinn af holdinu er rotnaður á, þá
er hann kemur af móðurlífi."
13 Móse hrópaði til Drottins: "Æ, Guð! Gjör hana aftur heila!"
14 Þá sagði Drottinn við Móse: "Ef faðir hennar hefði hrækt í andlit henni, mundi hún þá
eigi hafa orðið að bera kinnroða í sjö daga? Skal hún í sjö daga vera inni byrgð utan
herbúða, en eftir það má taka hana inn aftur."
15 Og Mirjam var byrgð inni sjö daga fyrir utan herbúðirnar, og lýðurinn lagði ekki upp fyrr
en Mirjam var aftur inn tekin.
16 Eftir þetta lagði lýðurinn upp frá Haserót og setti herbúðir sínar í Paran-eyðimörk.

KAFLA 13

Drottinn talaði við Móse og sagði:
2 "Send þú menn til að kanna Kanaanland, er ég mun gefa Ísraelsmönnum. Þér skuluð
senda einn mann af ættkvísl hverri, og sé hver þeirra höfðingi meðal þeirra."
3 Og Móse sendi þá úr Paran-eyðimörk að boði Drottins. Þeir menn voru allir höfuðsmenn
meðal Ísraelsmanna,
4 og þessi eru nöfn þeirra: Af ættkvísl Rúbens: Sammúa Sakkúrsson.

5 Af ættkvísl Símeons: Safat Hóríson.
6 Af ættkvísl Júda: Kaleb Jefúnneson.
7 Af ættkvísl Íssakars: Jígeal Jósefsson.
8 Af ættkvísl Efraíms: Hósea Núnsson.
9 Af ættkvísl Benjamíns: Paltí Rafúson.
10 Af ættkvísl Sebúlons: Gaddíel Sódíson.
11 Af ættkvísl Jósefs, af ættkvísl Manasse: Gaddí Súsíson.
12 Af ættkvísl Dans: Ammíel Gemallíson.
13 Af ættkvísl Assers: Setúr Míkaelsson.
14 Af ættkvísl Naftalí: Nakbí Vofsíson.
15 Af ættkvísl Gaðs: Geúel Makíson.
16 Þessi eru nöfn þeirra manna, sem Móse sendi til að kanna landið. En Móse kallaði Hósea Núnsson Jósúa.
17 Móse sendi þá til að kanna Kanaanland og sagði við þá: "Farið þér inn í Suðurlandið og gangið á fjöll upp
18 og skoðið landið, hvernig það er, og fólkið, sem í því býr, hvort það er hraustlegt eða veiklegt, fátt eða margt,
19 og hvernig landið er, sem það býr í, hvort það er gott eða illt, og hvernig bæirnir eru, sem það býr í, hvort það eru tjöld eða víggirtar borgir,
20 og hvernig landið er, hvort það er feitt eða magurt, hvort þar eru skógar eða ekki. Og verið hugrakkir og komið með nokkuð af ávöxtum landsins." En þetta var á öndverðum vínberjatíma.
21 Héldu þeir nú norður eftir og könnuðu landið frá Síneyðimörk allt til Rehób, þangað sem leið liggur til Hamat.
22 Þeir fóru inn í Suðurlandið og komu til Hebron. Þar voru þeir Ahíman, Sesaí og Talmaí Anakssynir (en Hebron var reist sjö árum fyrr en Sóan í Egyptalandi).
23 Þeir komu í Eskóldal og sniðu þar af vínviðargrein með einum vínberjaklasa og báru hann tveir á stöng milli sín, þar að auki nokkur granatepli og nokkrar fíkjur.
24 Var staður þessi kallaður Eskóldalur vegna klasans, sem Ísraelsmenn skáru þar af.
25 Þeir sneru aftur að fjörutíu dögum liðnum og höfðu þá kannað landið.
26 Og þeir héldu heimleiðis og komu til Móse og Arons og alls safnaðar Ísraelsmanna í Paran-eyðimörk, til Kades, og sögðu þeim og öllum söfnuðinum af ferðum sínum og sýndu þeim ávöxtu landsins.
27 Þeir sögðu Móse frá og mæltu: "Vér komum í landið, þangað sem þú sendir oss, og að sönnu flýtur það í mjólk og hunangi, og þetta er ávöxtur þess.
28 En það er hraust þjóð, sem í landinu býr, og borgirnar eru víggirtar og stórar mjög, og Anaks sonu sáum vér þar einnig.
29 Amalekítar byggja Suðurlandið, og Hetítar, Jebúsítar og Amorítar byggja fjalllendið, og Kanaanítar búa við sjóinn og meðfram Jórdan."
30 Kaleb stöðvaði kurr lýðsins gegn Móse og mælti: "Förum þangað og leggjum það undir oss, því að vér munum fá unnið það."
31 En þeir menn, er með honum höfðu farið, sögðu: "Oss er ofvaxið að fara mót þessari þjóð, því að hún er sterkari en vér."
32 Og þeir sem kannað höfðu landið, sögðu Ísraelsmönnum illt af því og mæltu: "Landið, sem vér fórum um til þess að kanna það, er land sem etur upp íbúa sína, og allt fólkið,

sem vér sáum þar, eru risavaxnir menn.

33 Og vér sáum þar risa, Anakssonu, sem eru risa ættar, og vér vorum í augum sjálfra vor sem engisprettur, og eins vorum vér í þeirra augum."

KAFLA 14

Þá æpti allur söfnuðurinn upp yfir sig, og fólkið grét þá nótt.

2 Og allir Ísraelsmenn mögluðu gegn Móse og Aroni, og allur söfnuðurinn sagði við þá: "Guð gæfi, að vér hefðum dáið í Egyptalandi eða vér hefðum dáið í þessari eyðimörk!

3 Hví leiðir Drottinn oss inn í þetta land til þess að falla fyrir sverði? Konur vorar og börn munu verða að herfangi. Mun oss eigi betra að snúa aftur til Egyptalands?"

4 Og þeir sögðu hver við annan: "Tökum oss foringja og hverfum aftur til Egyptalands!"

5 Þá féllu þeir Móse og Aron á ásjónur sínar frammi fyrir allri samkomu safnaðar Ísraelsmanna.

6 En Jósúa Núnsson og Kaleb Jefúnneson, tveir þeirra, sem kannað höfðu landið, rifu klæði sín.

7 Og þeir sögðu við allan söfnuð Ísraelsmanna: "Land það, sem vér fórum um til þess að kanna það, er mesta ágætisland.

8 Ef Drottinn hefir á oss velþóknun, þá mun hann flytja oss inn í þetta land og gefa oss það, landið, sem flýtur í mjólk og hunangi.

9 Gjörið aðeins ekki uppreisn móti Drottni og hræðist ekki landsfólkið, því að þeir eru brauð vort. Vikin er frá þeim vörn þeirra, en Drottinn er með oss! Hræðist þá eigi!"

10 Allur söfnuðurinn vildi berja þá grjóti, en þá birtist dýrð Drottins í samfundatjaldinu öllum Ísraelsmönnum.

11 Drottinn sagði við Móse: "Hversu lengi mun þessi þjóð halda áfram að fyrirlíta mig, og hversu lengi munu þeir vantreysta mér, þrátt fyrir öll þau tákn, sem ég hefi gjört meðal þeirra?

12 Mun ég nú slá þá með drepsótt og tortíma þeim, en þig mun ég gjöra að þjóð, meiri og voldugri en þeir eru."

13 Móse sagði við Drottin: "En Egyptar hafa heyrt, að þú hafir með mætti þínum flutt þennan lýð burt frá þeim,

14 og þeir hafa sagt það íbúum þessa lands. Þeir hafa heyrt, að þú, Drottinn, sért meðal þessa fólks, að þú, Drottinn, hafir birst þeim augliti til auglitis, og að ský þitt standi yfir þeim og að þú gangir fyrir þeim í skýstólpa um daga og í eldstólpa um nætur.

15 Ef þú nú drepur fólk þetta sem einn mann, munu þjóðir þær, er spurnir hafa af þér haft, mæla á þessa leið:

16 ‚Af því að Drottinn megnaði eigi að leiða þennan lýð inn í landið, sem hann hafði svarið þeim, þá slátraði hann þeim í eyðimörkinni.'

17 Sýn nú mátt þinn mikinn, Drottinn minn, eins og þú hefir heitið, þá er þú sagðir:

18 ‚Drottinn er þolinmóður og gæskuríkur, fyrirgefur misgjörðir og afbrot, en lætur þau þó eigi með öllu óhegnd, heldur vitjar misgjörða feðranna á börnunum, já í þriðja og fjórða lið.'

19 Fyrirgef misgjörðir þessa fólks eftir mikilli miskunn þinni og eins og þú hefir fyrirgefið þessu fólki frá Egyptalandi og hingað."

20 Drottinn sagði: "Ég fyrirgef, eins og þú biður.

21 En svo sannarlega sem ég lifi og öll jörðin er full af dýrð Drottins:

22 Allir þeir menn, sem séð hafa dýrð mína og tákn mín, þau er ég gjörði í Egyptalandi og í

eyðimörkinni, og nú hafa freistað mín tíu sinnum og óhlýðnast röddu minni,

23 þeir skulu vissulega ekki sjá landið, sem ég sór feðrum þeirra. Og engir þeirra manna, sem mig hafa fyrirlitið, skulu sjá það.

24 En af því að annar andi er yfir þjóni mínum Kaleb, og af því að hann hefir fylgt mér trúlega, þá vil ég leiða hann inn í landið, sem hann fór til, og niðjar hans skulu eignast það.

25 En Amalekítar og Kanaanítar búa á láglendinu. Snúið við á morgun og farið í eyðimörkina leiðina til Sefhafs."

26 Drottinn talaði við Móse og Aron og sagði:

27 "Hversu lengi á ég að umbera þennan illa lýð, sem möglar í gegn mér? Ég hefi heyrt kurr Ísraelsmanna, er þeir hafa gjört í gegn mér.

28 Seg þú þeim: ‚Svo sannarlega sem ég lifi - segir Drottinn -, eins og þér hafið talað í mín eyru, svo mun ég við yður gjöra.

29 Í þessari eyðimörk skuluð þér dauðir hníga, allir þér, sem taldir voruð, með fullri tölu, frá tvítugs aldri og þaðan af eldri, þér sem möglað hafið í gegn mér.

30 Þér skuluð vissulega ekki koma inn í landið, sem ég sór að gefa yður til bústaðar, nema Kaleb Jefúnneson og Jósúa Núnsson.

31 En börn yðar, er þér sögðuð að verða mundu að herfangi, þau mun ég flytja þangað, og þau munu fá að kynnast landinu, sem þér höfnuðuð.

32 En sjálfir skuluð þér dauðir hníga í þessari eyðimörk.

33 Og synir yðar skulu fara með hjarðir um eyðimörkina í fjörutíu ár og gjalda fráhvarfs yðar, uns þér allir liggið dauðir í eyðimörkinni.

34 Eins og þér voruð í fjörutíu daga að kanna landið, svo skuluð þér bera misgjörð yðar í fjörutíu ár, eitt ár fyrir hvern dag, og fá að reyna, hvað það er að vera yfirgefinn af mér.'

35 Ég Drottinn hefi sagt: ‚Sannarlega mun ég svo gjöra við allan þennan illa lýð, sem gjört hefir samblástur móti mér. Í þessari eyðimörk skulu þeir farast og þar skulu þeir deyja.'"

36 Þeir menn, sem Móse hafði sent til að kanna landið og aftur hurfu og komu öllum lýðnum til að mögla móti honum með því að segja illt af landinu, -

37 þeir menn, sem lastað höfðu landið, biðu bráðan bana fyrir augliti Drottins.

38 En Jósúa Núnsson og Kaleb Jefúnneson lifðu eftir af þeim mönnum, sem farið höfðu að kanna landið.

39 Móse flutti öllum Ísraelsmönnum þessi orð. Varð fólkið þá mjög sorgbitið.

40 Og þeir risu árla um morguninn og gengu upp á fjallshrygginn og sögðu: "Hér erum vér! Viljum vér nú fara til þess staðar, sem Drottinn hefir talað um, því að vér höfum syndgað!"

41 Þá mælti Móse: "Hví brjótið þér boð Drottins? Það mun eigi lánast!

42 Farið eigi, því að Drottinn er eigi meðal yðar, svo að þér bíðið eigi ósigur fyrir óvinum yðar.

43 Amalekítar og Kanaanítar eru þar fyrir yður, og þér munuð falla fyrir sverði. Sökum þess að þér hafið snúið baki við Drottni, mun Drottinn eigi með yður vera."

44 En þeir létu eigi af þrályndi sínu og fóru upp á fjallstindinn, en sáttmálsörk Drottins og Móse viku eigi úr herbúðunum.

45 Þá komu Amalekítar og Kanaanítar, er á fjalli þessu bjuggu, ofan, unnu sigur á þeim og tvístruðu þeim alla leið til Horma.

KAFLA 15

Drottinn talaði við Móse og sagði:
2 "Tala þú til Ísraelsmanna og seg við þá: Þegar þér komið í land það, sem ég mun gefa
yður til bólfestu,
3 og þér færið Drottni eldfórn, hvort heldur er brennifórn eða sláturfórn, til að efna heit eða
í sjálfviljafórn eða í tilefni af löghátíðum yðar, til þess að gjöra Drottni þægilegan ilm af
nautum eða sauðfénaði,
4 þá skal sá, er færir Drottni fórnargjöf sína, jafnframt bera fram í matfórn einn tíunda part
úr efu af fínu mjöli, blönduðu við einn fjórða part úr hín af olíu.
5 En af víni í dreypifórn skalt þú fórna einum fjórða parti úr hín með brennifórn eða
sláturfórn með hverri sauðkind.
6 Eða sé það með hrút, þá skalt þú fórna tveim tíundu pörtum úr efu af fínu mjöli,
blönduðu við þriðjung hínar af olíu í matfórn,
7 en af víni í dreypifórn þriðjung hínar. Skalt þú fram bera það sem þægilegan ilm Drottni
til handa.
8 Og þegar þú fórnar ungneyti í brennifórn eða sláturfórn til þess að efna heit eða í
heillafórn Drottni til handa,
9 þá skal fram bera í matfórn með ungneytinu þrjá tíundu parta úr efu af fínu mjöli,
blönduðu við hálfa hín af olíu,
10 en af víni skalt þú fram bera í dreypifórn hálfa hín sem eldfórn þægilegs ilms Drottni til
handa.
11 Skal svo gjört við sérhvern uxa, sérhvern hrút, við sérhvert lamb, hvort heldur er af
sauðkindum eða geitum.
12 Eftir tölunni á því, sem þér fórnið, skuluð þér svo gjöra við hverja skepnu eftir tölu
þeirra.
13 Sérhver innborinn maður skal fara eftir þessu, þegar hann færir Drottni eldfórn þægilegs
ilms.
14 Og ef útlendingur dvelur um hríð meðal yðar eða einhver, sem tekið hefir sér fastan
bústað meðal yðar, og hann fórnar Drottni eldfórn þægilegs ilms, þá skal hann gjöra svo
sem þér gjörið.
15 Að því er söfnuðinn snertir, þá skulu vera ein lög bæði fyrir yður og útlendan mann, er
hjá yður dvelur. Er það ævarandi lögmál frá kyni til kyns. Fyrir Drottni gildir hið sama um
útlendan mann sem um yður.
16 Ein lög og einn réttur skal vera bæði fyrir yður og útlendan mann, sem með yður
dvelur."
17 Drottinn talaði við Móse og sagði:
18 "Tala þú við Ísraelsmenn og seg við þá: Þegar þér komið í land það, er ég mun leiða
yður inn í,
19 þá skuluð þér færa Drottni fórn, er þér etið af brauði landsins.
20 Sem frumgróða af deigi yðar skuluð þér fórna köku að fórnargjöf. Eins og fórnargjöfinni
af láfanum, svo skuluð þér fórna henni.
21 Af frumgróðanum af deigi yðar skuluð þér gefa Drottni fórnargjöf frá kyni til kyns.
22 Ef yður yfirsést og þér haldið eigi öll þessi boðorð, sem Drottinn hefir lagt fyrir Móse,
23 allt það sem Drottinn hefir boðið yður fyrir munn Móse, frá þeim degi, er Drottinn bauð
það og upp frá því, frá kyni til kyns,
24 og ef misgjörðin er framin án þess söfnuðurinn viti af, þá skal allur söfnuðurinn fórna
ungneyti í brennifórn til þægilegs ilms fyrir Drottin, ásamt matfórn og dreypifórn, er því

fylgja, að réttum sið, og geithafri í syndafórn.

25 Og presturinn skal friðþægja fyrir allan söfnuð Ísraelsmanna, og þeim mun fyrirgefið verða. Því að það var yfirsjón, og þeir hafa fram borið fórnargjöf sína, eldfórn Drottni til handa, svo og syndafórn sína, fram fyrir Drottin vegna yfirsjónar sinnar.

26 Og öllum söfnuði Ísraelsmanna mun fyrirgefið verða, svo og útlendum manni, er meðal yðar dvelur, því að yfirsjónin féll á allan söfnuðinn.

27 Ef einhver maður syndgar af vangá, skal hann fórna veturgamalli geit í syndafórn.

28 Og presturinn skal frammi fyrir Drottni friðþægja fyrir þann, er yfirsjón hefir hent og syndgað hefir af vangá, til þess að friðþægja fyrir hann, og honum mun fyrirgefið verða.

29 Þér skuluð hafa ein lög fyrir þann, er gjörir eitthvað af vangá, bæði fyrir mann innborinn meðal Ísraelsmanna og fyrir útlending, er dvelur meðal þeirra.

30 En sá maður, er fremur eitthvað af ásetningi, hvort heldur er innborinn maður eða útlendingur, hann smánar Drottin, og skal sá maður upprættur verða úr þjóð sinni,

31 því að hann hefir virt orð Drottins að vettugi og brotið boðorð hans. Slíkur maður skal vægðarlaust upprættur verða; misgjörð hans hvílir á honum."

32 Meðan Ísraelsmenn voru í eyðimörkinni, stóðu þeir mann að því að bera saman við á hvíldardegi.

33 Og þeir sem hittu hann, þar sem hann var að bera saman viðinn, færðu hann fyrir Móse og Aron og fyrir allan söfnuðinn.

34 Og þeir settu hann í varðhald, því að enginn úrskurður var til um það, hversu með hann skyldi fara.

35 En Drottinn sagði við Móse: "Manninn skal af lífi taka. Allur söfnuðurinn skal berja hann grjóti fyrir utan herbúðirnar."

36 Þá færði allur söfnuðurinn hann út fyrir herbúðirnar og barði hann grjóti til bana, eins og Drottinn hafði boðið Móse.

37 Drottinn talaði við Móse og sagði:

38 "Tala þú við Ísraelsmenn og seg við þá, að þeir skuli gjöra sér skúfa á skaut klæða sinna, frá kyni til kyns, og festa snúru af bláum purpura við skautskúfana.

39 Og það skal vera yður merkiskraut: Þegar þér horfið á það, skuluð þér minnast allra boðorða Drottins, svo að þér breytið eftir þeim og hlaupið ekki eftir fýsnum hjarta yðar né augna, en með því leiðist þér til hjáguðadýrkunar.

40 Þannig skuluð þér muna öll mín boðorð og breyta eftir þeim og vera heilagir fyrir Guði yðar.

41 Ég er Drottinn Guð yðar, sem leiddi yður út af Egyptalandi til þess að vera yðar Guð. Ég er Drottinn Guð yðar."

KAFLA 16

Kóra, sonur Jísehars, Kahats sonar, Leví sonar, gjörði uppreisn, ásamt þeim Datan og Abíram, sonum Elíabs, Pallú sonar, Rúbens sonar.

2 Þeir risu upp í móti Móse og með þeim tvö hundruð og fimmtíu manns af Ísraelsmönnum. Voru það höfuðsmenn safnaðarins og fulltrúar, nafnkunnir menn.

3 Þeir söfnuðust saman í gegn þeim Móse og Aroni og sögðu við þá: "Nú er nóg komið! Allur söfnuðurinn er heilagur, og Drottinn er meðal þeirra. Hví hefjið þið ykkur þá upp yfir söfnuð Drottins?"

4 Er Móse heyrði þetta, féll hann fram á ásjónu sína.

5 Því næst mælti hann við Kóra og allan flokk hans og sagði: "Á morgun mun Drottinn
kunnugt gjöra, hver hans er og hver heilagur er og hvern hann lætur nálgast sig. Og þann
sem hann kýs sér, mun hann láta nálgast sig.
6 Gjörið þetta: Takið yður eldpönnur, Kóra og allur flokkur hans,
7 látið eld í þær og leggið á reykelsi fyrir augliti Drottins á morgun. Og sá, sem Drottinn kýs
sér, hann skal vera heilagur. Nú er nóg komið, Leví synir!"
8 Móse sagði við Kóra: "Heyrið, Leví synir!
9 Sýnist yður það lítils vert, að Ísraels Guð greindi yður frá söfnuði Ísraels til þess að láta
yður nálgast sig, til þess að þér skylduð gegna þjónustu við búð Drottins og standa frammi
fyrir söfnuðinum til að þjóna honum?
10 Og hann lét þig nálgast sig og alla bræður þína, Leví sonu, með þér, og nú viljið þér
einnig ná í prestsembættið!
11 Fyrir því hefir þú og allur þinn flokkur gjört samblástur í gegn Drottni, því að hvað er
Aron, að þér möglið í gegn honum?"
12 Og Móse lét kalla þá Datan og Abíram, Elíabs sonu, en þeir svöruðu: "Eigi munum vér
koma.
13 Sýnist þér það lítils vert, að þú leiddir oss brott úr því landi, er flýtur í mjólk og hunangi,
til þess að láta oss deyja í eyðimörkinni, úr því þú vilt einnig gjörast drottnari yfir oss?
14 Þú hefir og eigi leitt oss inn í land, er flýtur í mjólk og hunangi, né gefið oss akra og
víngarða til eignar. Hvort ætlar þú, að þú megir stinga augun úr mönnum þessum? Eigi
munum vér koma!"
15 Þá varð Móse afar reiður og sagði við Drottin: "Lít ekki við fórn þeirra! Eigi hefi ég tekið
svo mikið sem asna frá þeim né gjört nokkrum þeirra mein."
16 Þá sagði Móse við Kóra: "Þú og allur flokkur þinn skuluð á morgun koma fram fyrir
Drottin, þú og þeir og Aron.
17 Og takið hver sína eldpönnu og leggið á reykelsi og færið því næst hver sína eldpönnu
fram fyrir Drottin - tvö hundruð og fimmtíu eldpönnur. Þú og Aron skuluð og hafa hver sína
eldpönnu."
18 Tóku þeir nú hver sína eldpönnu og létu eld í þær og lögðu á reykelsi. Og þeir námu
staðar fyrir dyrum samfundatjaldsins, svo og þeir Móse og Aron.
19 Og Kóra safnaði í móti þeim öllum flokki sínum fyrir dyrum samfundatjaldsins. Þá birtist
dýrð Drottins öllum söfnuðinum,
20 og Drottinn talaði við þá Móse og Aron og sagði:
21 "Skiljið ykkur frá þessum hóp, og mun ég á augabragði eyða þeim."
22 En Móse og Aron féllu fram á ásjónur sínar og sögðu: "Guð, Guð lífsandans í öllu holdi!
Hvort munt þú reiðast öllum söfnuðinum, þótt einn maður syndgi?"
23 Þá talaði Drottinn við Móse og sagði:
24 "Mæl þú til safnaðarins og seg: Farið burt af búðarsvæði þeirra Kóra, Datans og
Abírams."
25 Móse stóð upp og gekk til Datans og Abírams, og öldungar Ísraels fylgdu honum.
26 Og hann talaði til safnaðarins og sagði: "Víkið burt frá tjöldum þessara óguðlegu
manna, og komið ekki nærri neinu því, er þeir eiga, að þér farist eigi vegna allra synda
þeirra."
27 Fóru þeir þá burt af búðarsvæði þeirra Kóra, Datans og Abírams. En þeir Datan og
Abíram höfðu gengið út og stóðu úti fyrir tjalddyrum sínum og konur þeirra, synir og
ungbörn.

28 Móse mælti þá: "Af þessu skuluð þér vita mega, að Drottinn hefir sent mig til að gjöra öll
þessi verk, og að ég hefi eigi gjört þau eftir hugþótta mínum.
29 Ef þessir menn deyja á sama hátt og allir menn eru vanir að deyja, og verði þeir fyrir
hinu sama, sem allir menn verða fyrir, þá hefir Drottinn ekki sent mig.
30 En ef Drottinn gjörir nýjan hlut og jörðin lýkur upp munni sínum og svelgir þá og allt,
sem þeir eiga, svo að þeir fara lifandi niður til Heljar, þá megið þér af því marka, að þessir
menn hafa smáð Drottin."
31 Og er hann hafði lokið máli sínu, þá sprakk jörðin undir fótum þeirra,
32 og jörðin opnaði munn sinn og svalg þá og fjölskyldur þeirra, svo og alla menn Kóra og
allan fjárhlut þeirra.
33 Og þeir fóru lifandi niður til Heljar og allt, sem þeir áttu, og jörðin luktist saman yfir þeim,
og þeir fórust mitt úr söfnuðinum.
34 En allur Ísrael, er umhverfis þá var, flýði við óp þeirra, því að þeir hugsuðu: Ella mun
jörðin svelgja oss.
35 Og eldur gekk út frá Drottni og eyddi þeim tvö hundruð og fimmtíu mönnum, er báru
fram reykelsið.
36 Drottinn talaði við Móse og sagði:
37 "Seg þú Eleasar, syni Arons prests, að hann skuli taka eldpönnurnar út úr brunanum,
en dreif þú eldinum langt burt, því að þær eru heilagar.
38 Eldpönnur þessara syndara, sem fyrirgjört hafa lífi sínu, skulu beittar út í þunnar plötur
og klætt með þeim altarið, því að þeir báru þær fram fyrir Drottin, og eru þær því heilagar.
Skulu þær vera Ísraelsmönnum til tákns."
39 Eleasar prestur tók eirpönnurnar, er þeir höfðu borið fram, sem brunnið höfðu, og hann
beitti þær út og klæddi með þeim altarið,
40 Ísraelsmönnum til minningar um það, að enginn annarlegur maður, sem eigi er af ætt
Arons, má ganga fram til þess að bera reykelsi fram fyrir Drottin, að eigi fari eins fyrir
honum og Kóra og flokki hans, eins og Drottinn hafði sagt honum fyrir munn Móse.
41 Daginn eftir möglaði allur söfnuður Ísraelsmanna í gegn þeim Móse og Aroni og sagði:
"Þið hafið myrt lýð Drottins!"
42 En er múgurinn safnaðist saman í gegn þeim Móse og Aroni, varð þeim litið til
samfundatjaldsins, og sjá, skýið huldi það og dýrð Drottins birtist.
43 Gengu þeir Móse og Aron þá fram fyrir samfundatjaldið.
44 Drottinn talaði við Móse og sagði:
45 "Víkið burt frá þessum söfnuði, og mun ég eyða honum á augabragði!" En þeir féllu
fram á ásjónur sínar.
46 Og Móse sagði við Aron: "Tak eldpönnuna og lát eld í hana af altarinu, legg á reykelsi
og far í skyndi til safnaðarins og friðþæg fyrir hann, því að reiði er út gengin frá Drottni,
plágan byrjuð."
47 Aron tók hana, eins og Móse bauð, og hljóp inn í miðjan söfnuðinn, og sjá, plágan var
byrjuð meðal fólksins. Og hann lagði á reykelsið og friðþægði fyrir lýðinn.
48 Og er hann stóð milli hinna dauðu og hinna lifandi, þá staðnaði plágan.
49 En þeir sem fórust í plágunni, voru fjórtán þúsundir og sjö hundruð, auk þeirra er fórust
sökum Kóra.
50 Og Aron gekk aftur til Móse að dyrum samfundatjaldsins, og var plágan stöðnuð.

KAFLA 17

Drottinn talaði við Móse og sagði:

2 "Tala þú við Ísraelsmenn og fá hjá þeim tólf stafi, einn staf hjá ættkvísl hverri, hjá öllum höfuðsmönnum ættkvísla þeirra. Rita þú nafn hvers eins á staf hans.

3 En nafn Arons skalt þú rita á staf Leví, því að einn stafur skal vera fyrir höfuð ættkvíslar þeirra.

4 Og þú skalt leggja þá niður í samfundatjaldinu, fyrir framan sáttmálið, þar sem ég á samfundi við yður.

5 Og það skal verða, að stafur þess manns, sem ég kýs, skal laufgast, að ég megi hefta kurr Ísraelsmanna, er þeir mögla í gegn yður."

6 Móse talaði við Ísraelsmenn, og allir höfuðsmenn þeirra fengu honum stafi, hver höfðingi einn staf eftir ættkvíslum þeirra, tólf stafi alls, og var stafur Arons meðal stafa þeirra.

7 Og Móse lagði stafina fram fyrir Drottin í sáttmálstjaldinu.

8 Er Móse gekk inn í sáttmálstjaldið daginn eftir, sjá, þá var stafur Arons, stafur Levíættar, laufgaður. Voru blöð sprottin á honum, blóm sprungin út og bar hann fullvaxnar möndlur.

9 Bar Móse nú alla stafina út frá augliti Drottins til allra Ísraelsmanna, svo að þeir sæju þá, og tóku þeir hver sinn staf.

10 Þá sagði Drottinn við Móse: "Ber staf Arons inn aftur fram fyrir sáttmálið, að hann sé þar geymdur til tákns fyrir þá, sem óhlýðnir eru, og kurr þeirra gegn mér taki enda, ella munu þeir deyja."

11 Og Móse gjörði svo, hann gjörði svo sem Drottinn bauð honum.

12 En Ísraelsmenn sögðu við Móse: "Sjá, vér förumst, það er úti um oss, það er úti um oss alla!

13 Hver sem kemur nærri, hver sem kemur nærri búð Drottins, týnir lífi. Munum vér þá allir farast?"

KAFLA 18

Drottinn sagði við Aron: "Þú og synir þínir og ættleggur feðra þinna með þér skulu sæta hegningu fyrir það, sem brotið er á móti helgidóminum, og þú og synir þínir með þér skuluð sæta hegningu fyrir það, sem yður verður á í prestsembætti yðar.

2 Þú skalt taka með þér bræður þína, kynkvísl Leví, ættkvísl föður þíns. Þeir skulu vera þér við hönd og þjóna þér, þegar þú og synir þínir með þér eruð frammi fyrir sáttmálstjaldinu.

3 Og þeir skulu gegna því, er við þarf við þína þjónustu og við þjónustu alls tjaldsins. Þó skulu þeir eigi koma nærri hinum helgu áhöldum né altarinu, ella munu þeir deyja, bæði þeir og þér.

4 Og þeir skulu vera þér við hönd og annast það, sem annast þarf við samfundatjaldið, alla þjónustu við tjaldið, en eigi skal óvígður maður koma til yðar.

5 En þér skuluð annast það, sem annast þarf í helgidóminum og við altarið, svo að eigi komi reiði framar yfir Ísraelsmenn.

6 Og sjá, ég hefi tekið bræður yðar, levítana, úr Ísraelsmönnum sem gjöf yður til handa, sem þá, er gefnir hafa verið Drottni, til þess að gegna þjónustu við samfundatjaldið.

7 En þú og synir þínir með þér skuluð annast prestsembætti yðar í öllum þeim hlutum, er varða altarið og þjónustuna fyrir innan fortjaldið, þar skuluð þér gegna þjónustu. Ég fel yður prestdóminn og veiti yður þá þjónustu að gjöf. Komi nokkur annar þar nærri, skal hann lífi týna."

8 Drottinn sagði við Aron: "Sjá, ég gef þér það, sem varðveitast á af fórnargjöfum mínum.
Af öllum helgigjöfum Ísraelsmanna gef ég þér og sonum þínum þær í þeirra hlut. Er það
ævinleg skyldugreiðsla.

9 Þetta skal heyra þér af hinum háhelgu gjöfum, að því fráteknu, sem brenna skal: Allar
fórnargjafir þeirra, bæði matfórnir, syndafórnir og sektarfórnir, er þeir færa mér í bætur. Eru
þær háhelgar, og skulu heyra þér og sonum þínum.

10 Þú skalt eta þær á háhelgum stað. Allt karlkyn skal eta þær. Skulu þær vera þér
heilagar.

11 Og þetta skal heyra þér sem fórnargjöf af öðrum gjöfum þeirra, af öllum veififórnum
Ísraelsmanna: Ég gef þér þær, og sonum þínum og dætrum með þér. Er það ævinleg
skyldugreiðsla. Allir hreinir menn í húsi þínu skulu eta þær.

12 Allt hið besta af olíunni og allt hið besta af aldinleginum og korninu, frumgróðann af því
- það er þeir gefa Drottni - það hefi ég gefið þér.

13 Frumgróðinn af öllu því, er vex í landi þeirra og þeir færa Drottni, skal heyra þér. Allir
hreinir menn í húsi þínu skulu eta hann.

14 Sérhver hlutur bannfærður í Ísrael skal heyra þér.

15 Allt það sem opnar móðurlíf, af öllu holdi, er menn færa Drottni, hvort heldur er menn
eða skepnur, skal heyra þér. Þó skalt þú leysa láta frumburði manna, og frumburði
óhreinna dýra skalt þú og leysa láta.

16 Og að því er snertir lausnargjald þeirra, þá skalt þú láta leysa þá, úr því þeir eru
mánaðargamlir, eftir mati þínu, með fimm siklum, eftir helgidómssikli, tuttugu gerur í sikli.

17 En frumburði af nautum, sauðum eða geitum skalt þú ekki leysa láta. Þeir eru heilagir.
Blóði þeirra skalt þú stökkva á altarið, og mörinn úr þeim skalt þú brenna sem eldfórn
þægilegs ilms Drottni til handa.

18 En kjötið af þeim skal heyra þér. Það skal heyra þér, eins og veifibringan og hægra
lærið.

19 Allar fórnargjafir af helgigjöfunum, sem Ísraelsmenn færa Drottni, hefi ég gefið þér og
sonum þínum og dætrum með þér. Er það ævinleg skyldugreiðsla. Það er ævinlegur
sáttmáli, helgaður með salti, fyrir augliti Drottins fyrir þig og niðja þína ásamt þér."

20 Drottinn sagði við Aron: "Þú skalt ekkert óðal eignast í landi þeirra og ekki eiga hlutskipti
meðal þeirra. Ég er hlutskipti þitt og óðal þitt meðal Ísraelsmanna.

21 Og sjá, ég gef levítunum alla tíund í Ísrael til eignar fyrir þjónustuna, er þeir inna af
hendi, þjónustuna við samfundatjaldið.

22 Og Ísraelsmenn skulu eigi framar koma nærri samfundatjaldinu, svo að þeir baki sér
ekki synd og deyi.

23 Heldur skulu levítarnir gegna þjónustu við samfundatjaldið, og skulu sæta hegningu fyrir
það, sem þeim verður á. Skal það vera ævarandi lögmál hjá yður frá kyni til kyns, en þeir
skulu ekki eiga óðul meðal Ísraelsmanna.

24 Því að tíund Ísraelsmanna, er þeir færa Drottni að fórnargjöf, hefi ég gefið levítunum til
eignar, þess vegna hefi ég sagt þeim, að þeir skuli ekki eiga óðul meðal Ísraelsmanna."

25 Drottinn talaði við Móse og sagði:

26 "Þú skalt tala við levítana og segja við þá: Þegar þér meðtakið tíundina frá
Ísraelsmönnum, er ég hefi gefið yður til eignar og þeir skulu greiða yður, þá skuluð þér
færa Drottni fórnargjöf af henni, tíund af tíundinni.

27 Og þessi fórnargjöf yðar skal reiknast yður sem væri það korn af láfanum eða gnótt úr
vínþrönginni.

28 Þannig skuluð og þér færa Drottni fórnargjöf af allri þeirri tíund, er þér meðtakið frá

Ísraelsmönnum, og af henni skuluð þér fá Aroni presti fórnargjöf Drottins.

29 Af öllu því, sem yður gefst, skuluð þér færa Drottni fórnargjöf, af öllu hinu besta af því, helgigjöfina, sem af því skal fram bera.

30 Og þú skalt segja við þá: Þegar þér hafið fram borið hið besta af því, þá skal hitt reiknast levítunum sem afurðir úr láfanum eða afurðir úr vínþrönginni.

31 Þér megið eta það hvar sem þér viljið, bæði þér og skyldulið yðar, því að það eru laun yðar fyrir þjónustu yðar við samfundatjaldið.

32 Og þér munuð ekki baka yður synd vegna þess, ef þér fram berið hið besta af því, og þá munuð þér eigi vanhelga helgigjafir Ísraelsmanna og eigi deyja."

KAFLA 19

Drottinn talaði við Móse og Aron og sagði:

2 "Þetta er ákvæði í lögmálinu, er Drottinn hefir boðið, er hann sagði: Seg við Ísraelsmenn, að þeir skuli færa þér rauða kvígu gallalausa, sem enginn lýti hefir og ekki hefir verið leidd undir ok.

3 Skuluð þér fá hana Eleasar presti, og skal því næst færa hana út fyrir herbúðirnar og slátra henni í augsýn hans.

4 Og Eleasar prestur skal taka af blóði hennar með fingri sínum og stökkva sjö sinnum af blóði hennar mót framhlið samfundatjaldsins.

5 Síðan skal brenna kvíguna fyrir augum hans. Skal brenna bæði húðina, kjötið og blóðið, ásamt gorinu.

6 Þá skal prestur taka sedrusvið, ísópsvönd og skarlat og kasta á bálið, þar sem kvígan brennur.

7 Því næst skal prestur þvo klæði sín og lauga líkama sinn í vatni. Síðan gangi hann í herbúðirnar. Þó skal prestur vera óhreinn til kvelds.

8 Sömuleiðis skal sá, sem brennir hana, þvo klæði sín í vatni og lauga líkama sinn í vatni. Hann skal og vera óhreinn til kvelds.

9 Síðan skal einhver, sem hreinn er, safna saman öskunni af kvígunni og láta hana á hreinan stað fyrir utan herbúðirnar, svo að hún sé geymd handa söfnuði Ísraelsmanna í hreinsunarvatn. Þetta er syndafórn.

10 En sá sem safnar saman öskunni af kvígunni, skal þvo klæði sín og vera óhreinn til kvelds. Þetta skal vera ævinlegt lögmál fyrir Ísraelsmenn og fyrir þá útlendinga, er dvelja meðal þeirra:

11 Sá sem snertir lík, af hvaða manni sem vera skal, hann skal vera óhreinn sjö daga.

12 Hann skal syndhreinsa sig með hreinsunarvatninu á þriðja degi og á sjöunda degi, og er þá hreinn. En ef hann syndhreinsar sig ekki á þriðja degi og á sjöunda degi, mun hann eigi hreinn verða.

13 Hver sem snertir dauðan mann, lík af dauðum manni, og syndhreinsar sig ekki, hann saurgar búð Drottins, og skal sá maður upprættur verða úr Ísrael. Af því að hreinsunarvatninu var ekki stökkt á hann, er hann óhreinn. Óhreinleiki hans loðir enn við hann.

14 Þetta skulu lög vera, þegar maður deyr í tjaldi: Hver sem inn í tjaldið gengur, og hver sem í tjaldinu er, skal vera óhreinn sjö daga.

15 Og hvert opið ílát, sem ekki er bundið yfir, skal vera óhreint.

16 Og hver sem úti á víðavangi snertir lík af vegnum manni eða látnum manni eða

mannabein eða gröf, hann skal vera óhreinn sjö daga.

17 En handa þeim, er saurgað hefir sig, skal taka ösku af brenndu syndafórninni, láta hana
í ker og hella yfir hana rennandi vatni.

18 Síðan skal hreinn maður taka ísópsvönd, dýfa í vatnið og stökkva á tjaldið og öll ílátin
og á þá menn, sem þar voru inni, svo og á þann, er snert hefir mannabein eða lík af
vegnum manni eða látnum eða gröf.

19 Og skal hinn hreini stökkva á hinn óhreina á þriðja degi og á sjöunda degi, og hann skal
syndhreinsa hann á sjöunda degi. Því næst skal hann þvo klæði sín og lauga sig í vatni,
og er hann þá hreinn að kveldi.

20 En ef einhver saurgar sig og syndhreinsar sig ekki, - sá maður skal upprættur verða úr
söfnuðinum, því að hann hefir saurgað helgidóm Drottins. Hreinsunarvatni hefir ekki verið
stökkt á hann, hann er óhreinn.

21 Skal þetta vera yður ævinlegt lögmál. Sá sem stökkvir hreinsunarvatninu, skal þvo
klæði sín, og sá sem snertir hreinsunarvatnið, skal vera óhreinn til kvelds.

22 Og allt það, sem hinn óhreini snertir, skal vera óhreint, og ef maður snertir hann, skal
hann vera óhreinn til kvelds."

KAFLA 20

Ísraelsmenn, allur söfnuðurinn, komu í eyðimörkina Sín í fyrsta mánuðinum, og lýðurinn
settist um kyrrt í Kades. Þar dó Mirjam og var þar grafin.

2 Fólkið hafði ekki vatn. Söfnuðust þeir þá saman í gegn Móse og Aroni.

3 Og lýðurinn þráttaði við Móse og sagði: "Guð gæfi að vér hefðum dáið, þá er bræður
vorir dóu fyrir augliti Drottins.

4 Hví leidduð þið söfnuð Drottins í eyðimörk þessa, að vér og fénaður vor dæjum þar?

5 Hví létuð þið oss í burt fara af Egyptalandi, til þess að leiða oss í þennan vonda stað, þar
sem eigi verður sáð, engar fíkjur vaxa né vínviður né granatepli, og eigi er vatn til að
drekka?"

6 Móse og Aron gengu þá burt frá söfnuðinum að dyrum samfundatjaldsins og féllu fram á
ásjónur sínar. Birtist þeim þá dýrð Drottins.

7 Drottinn talaði við Móse og sagði:

8 "Tak stafinn og safna saman lýðnum, þú og Aron bróðir þinn, og mælið við klettinn í
áheyrn þeirra, og mun hann vatn gefa. Og þú skalt leiða út vatn handa þeim af klettinum
og gefa fólkinu og fénaði þeirra að drekka."

9 Þá sótti Móse stafinn inn í helgidóminn, eins og Drottinn hafði boðið honum.

10 Og Móse og Aron söfnuðu saman lýðnum við klettinn, og Móse sagði við þá: "Heyrið
þér, þrjóskir menn. Hvort munum vér leiða mega vatn út af kletti þessum handa yður?"

11 Síðan hóf Móse upp hönd sína og laust klettinn tveim sinnum með staf sínum. Spratt þá
upp vatn mikið, svo að fólkið drakk og fénaður þeirra.

12 Þá sagði Drottinn við Móse og Aron: "Fyrir því að þið trúðuð mér eigi, svo að þið
helguðuð mig í augum Ísraelsmanna, þá skuluð þið eigi leiða söfnuð þennan inn í landið,
sem ég hefi gefið þeim."

13 Þetta eru Meríbavötn, þar sem Ísraelsmenn þráttuðu við Drottin og hann sýndi
heilagleik sinn á þeim.

14 Móse sendi frá Kades menn á fund Edómkonungs: "Svo mælir bróðir þinn Ísrael: Þú
þekkir allar þær þrautir, er oss hafa mætt.

15 Feður vorir fóru suður til Egyptalands, og vér höfum verið í Egyptalandi langa ævi og
hafa Egyptar þjáð oss, sem og feður vora.
16 En vér hrópuðum til Drottins, og hann heyrði bæn vora og sendi engil, og leiddi hann
oss brott af Egyptalandi. Og sjá, nú erum vér í Kades, borginni við landamæri þín.
17 Leyf oss að fara um land þitt. Eigi munum vér fara yfir akra né víngarða, og eigi munum
vér drekka vatn úr brunnum, heldur munum vér fara Konungsveg og eigi hneigja af til
hægri handar eða vinstri, þar til er vér erum komnir út úr landi þínu."
18 En Edóm svaraði honum: "Eigi mátt þú fara um land mitt, ella mun ég fara í móti þér
með sverði."
19 Þá sögðu Ísraelsmenn við hann: "Vér munum þræða brautarveginn, og ef vér drekkum
af vatni þínu, ég og fénaður minn, þá mun ég fé fyrir gjalda. Hér er eigi til meira mælst en
að ég megi fara um fótgangandi."
20 En hann sagði: "Eigi mátt þú fara um landið." Og Edóm fór í móti honum með miklu liði
og sterkri hendi.
21 Og er Edóm skoraðist undan að leyfa Ísrael yfirför um land sitt, þá sneri Ísrael af leið frá
honum.
22 Nú lögðu þeir upp frá Kades, og Ísraelsmenn, allur söfnuðurinn, komu til fjallsins Hór.
23 Og Drottinn talaði við Móse og Aron á Hórfjalli, við landamæri Edómlands, og sagði:
24 "Aron skal safnast til fólks síns, því að eigi skal hann komast í það land, sem ég hefi
gefið Ísraelsmönnum, af því að þið þrjóskuðust gegn skipan minni hjá Meríbavötnum.
25 Tak þú Aron og Eleasar son hans og leið þá upp á Hórfjall.
26 Fær þú Aron úr klæðum sínum og skrýð Eleasar son hans þeim, en Aron skal safnast til
fólks síns og deyja þar."
27 Móse gjörði svo sem Drottinn bauð honum, og þeir gengu upp á Hórfjall í augsýn alls
fólksins.
28 Og Móse færði Aron úr klæðum hans og skrýddi Eleasar son hans þeim. Og Aron dó
þar á háfjallinu. Gengu þeir Móse og Eleasar þá niður af fjallinu.
29 En er allt fólkið sá, að Aron var andaður, grétu allir Ísraelsmenn Aron þrjátíu daga.

KAFLA 21

Er kanverski konungurinn í Arad, sem bjó í Suður-Kanaan, spurði, að Ísrael kæmi
Atarím-veginn, þá réðst hann á Ísrael og hertók nokkra þeirra.
2 Þá gjörði Ísrael Drottni heit og sagði: "Ef þú gefur lýð þennan á mitt vald, skal ég banni
helga borgir þeirra."
3 Og Drottinn heyrði raust Ísraels og seldi Kanaanítana þeim í hendur. Og þeir helguðu þá
banni og borgir þeirra, og var staðurinn kallaður Horma.
4 Lögðu þeir þá upp frá Hórfjalli leiðina til Rauðahafs til þess að fara í kringum Edómland.
En lýðnum féllst hugur á leiðinni.
5 Og lýðurinn talaði í gegn Guði og í gegn Móse: "Hví leidduð þið oss brott af Egyptalandi,
til þess að vér dæjum í eyðimörkinni. Hér er hvorki brauð né vatn, og vér erum orðnir leiðir
á þessu léttmeti."
6 Þá sendi Drottinn eitraða höggorma meðal lýðsins, og þeir bitu fólkið, svo að margt
manna dó af Ísrael.
7 Þá gekk lýðurinn til Móse og sagði: "Vér höfum syndgað, því að vér höfum talað í gegn
Drottni og í gegn þér. Bið þú til Drottins, að hann taki höggormana frá oss." Móse bað þá

fyrir lýðnum.

8 Og Drottinn sagði við Móse: "Gjör þér eiturorm og set hann á stöng, og það skal verða, að hver sem bitinn er og lítur á hann, skal lífi halda."

9 Móse gjörði höggorm af eiri og setti á stöng. Og það varð, að ef höggormur hafði bitið einhvern og hann leit til eirormsins, þá hélt hann lífi.

10 Eftir þetta lögðu Ísraelsmenn upp og settu búðir sínar í Óbót.

11 Og þeir lögðu upp frá Óbót og settu búðir sínar í Íje-Haabarím í eyðimörkinni, sem er fyrir austan Móab.

12 Þaðan lögðu þeir upp og settu búðir sínar í Sered-dal.

13 Þaðan lögðu þeir upp og settu búðir sínar hinum megin við Arnon, sem er í eyðimörkinni og kemur upp í landi Amoríta. Arnon skilur lönd Móabíta og Amoríta.

14 Fyrir því segir svo í bókinni um bardaga Drottins: Vaheb í Súfa og Arnondalir

15 og dalahlíðarnar, er ná þangað, sem Ar liggur, og liggja upp að löndum Móabíta.

16 Þaðan héldu þeir til Beer. Það er brunnurinn, sem Drottinn talaði um við Móse: "Safna saman lýðnum, ég vil gefa þeim vatn."

17 Þá söng Ísrael þetta kvæði: Vell þú upp, brunnur! Syngið í móti honum!

18 Brunnur, sem höfðingjarnir grófu og göfugmenni þjóðarinnar holuðu innan með veldissprota, með stöfum sínum. Frá eyðimörkinni héldu þeir til Mattana,

19 og frá Mattana til Nahalíel, og frá Nahalíel til Bamót,

20 og frá Bamót í dalinn, sem liggur í Móabslandi, að Pisgatindi, sem mænir yfir öræfin.

21 Ísrael sendi menn á fund Síhons Amorítakonungs og lét segja honum:

22 "Leyf mér að fara um land þitt. Eigi munum vér hneigja af út á akra né víngarða, og eigi munum vér drekka vatn úr brunnum, heldur munum vér fara Konungsveg, þar til vér erum komnir út úr landi þínu."

23 En Síhon leyfði eigi Ísrael að fara um land sitt. Hann safnaði að sér öllum lýð sínum og fór í móti Ísrael inn í eyðimörkina. Og er hann kom til Jahsa, lagði hann til orustu við Ísrael.

24 En Ísrael vann sigur á honum með sverðseggjum og lagði undir sig land hans frá Arnon til Jabbok, allt að Ammónítum, því að landamerki Ammóníta voru ekki auðunnin.

25 Ísrael tók allar þessar borgir og settist að í öllum borgum Amoríta, í Hesbon og öllum þorpunum þar í kring.

26 Hesbon var borg Síhons Amorítakonungs. Hafði hann átt í ófriði við hinn fyrri konung Móabíta og tekið frá honum allt land hans að Arnon.

27 Fyrir því sögðu háðskáldin: Komið til Hesbon! Endurreist og grundvölluð verði borg Síhons!

28 Því að eldur gekk út frá Hesbon, logi frá borg Síhons. Hann eyddi Ar í Móab, lávörðum Arnonhæða.

29 Vei þér, Móab! Það er úti um þig, Kamoss lýður! Kamos lét sonu sína verða flóttamenn og dætur sínar herteknar verða af Síhon, Amorítakonungi.

30 Vér skutum á þá. Gjöreydd var Hesbon allt til Díbon, og vér fórum herskildi yfir, svo að eldurinn bálaðist upp allt til Medeba.

31 Ísrael settist nú að í landi Amoríta.

32 En Móse sendi njósnarmenn til Jaser, og þeir unnu hana og þorpin þar í kring og ráku burt Amorítana, sem þar bjuggu.

33 Sneru þeir nú við og héldu veginn, sem liggur til Basan. En Óg, konungur í Basan, fór í móti þeim með öllu liði sínu til þess að heyja bardaga hjá Edreí.

34 Þá sagði Drottinn við Móse: "Eigi skalt þú óttast hann, því að ég gef hann og lið hans

allt og land hans í þínar hendur, og skalt þú svo fara með hann, eins og þú fórst með
Síhon, Amorítakonung, er bjó í Hesbon."
35 Og þeir felldu hann og sonu hans og allt hans lið, svo að enginn var eftir skilinn, er
undan kæmist, og lögðu þeir land hans undir sig.

KAFLA 22

Ísraelsmenn lögðu upp og settu búðir sínar á Móabsheiðum, hinumegin Jórdanar gegnt
Jeríkó.
2 En Balak Sippórsson sá allt það, sem Ísrael gjörði Amorítum.
3 Urðu Móabítar þá næsta hræddir við lýðinn, því að hann var fjölmennur, og það stóð
þeim stuggur af Ísraelsmönnum.
4 Þá sögðu Móabítar við öldunga Midíansmanna: "Nú mun mannfjöldi þessi upp eta allt í
kringum oss, eins og uxar eta grængresi í haga." Balak Sippórsson var um þær mundir
konungur í Móab.
5 Sendi hann menn á fund Bíleams Beórssonar, til Petór, sem er við Efrat, í land samlanda
sinna, til þess að sækja hann, og lét segja honum: "Sjá, þjóð nokkur er komin frá
Egyptalandi. Þekur hún land allt og hefir nú tekið sér bólfestu gagnvart mér.
6 Kom því og bölva þjóð þessari fyrir mig, því að hún er mér ofurefli. Vera má, að ég fái þá
sigrast á henni og stökkt henni úr landi, því að ég veit, að sá er blessaður, sem þú blessar,
og sá bölvaður, sem þú bölvar."
7 Öldungar Móabíta og öldungar Midíansmanna fóru nú af stað og höfðu með sér
spásagnarlaunin. Komu þeir til Bíleams og fluttu honum orð Balaks.
8 Bíleam sagði við þá: "Verið hér í nótt, og mun ég svara yður, eftir því sem Drottinn segir
mér." Og höfðingjar Móabíta voru hjá Bíleam um nóttina.
9 En Guð kom til Bíleams og sagði: "Hvaða menn eru það, sem hjá þér eru?"
10 Bíleam sagði við Guð: "Balak Sippórsson, konungur í Móab, hefir gjört mér þessa
orðsending:
11 ‚Sjá, þjóð nokkur er hér komin af Egyptalandi, og þekur hún landið allt. Kom því og bið
henni bölbæna fyrir mig. Vera má, að ég geti þá barist við hana og stökkt henni burt.'"
12 En Guð sagði við Bíleam: "Eigi skalt þú fara með þeim, og eigi skalt þú bölva þessari
þjóð, því að hún er blessuð."
13 Morguninn eftir reis Bíleam árla og sagði við höfðingja Balaks: "Farið heim í land yðar,
því að Drottinn vill ekki leyfa mér að fara með yður."
14 Og höfðingjar Móabíta héldu af stað og komu til Balaks og sögðu: "Bíleam færðist
undan að fara með oss."
15 Balak sendi þá enn höfðingja, fleiri og göfuglegri en þessir voru.
16 Og er þeir komu á fund Bíleams, sögðu þeir við hann: "Balak Sippórsson mælir svo:
‚Lát þú ekkert aftra þér frá að koma á minn fund.
17 Ég vil veita þér mikla sæmd, og allt sem þú segir mér, skal ég gjöra. Kom því og bið lýð
þessum bölbæna.'"
18 En Bíleam svaraði og sagði við þjóna Balaks: "Þó að Balak gæfi mér hús sitt fullt af silfri
og gulli, gæti ég samt ekki brugðið af boði Drottins, Guðs míns, hvorki í smáu né stóru.
19 En verið þér nú einnig hér í nótt, að ég megi vita, hvað Drottinn enn vill við mig tala."
20 Þá kom Guð til Bíleams um nóttina og sagði við hann: "Ef menn þessir eru komnir til að
sækja þig, þá rís þú upp og far með þeim, og gjör þó það eitt, er ég býð þér."

21 Bíleam reis því árla um morguninn, söðlaði ösnu sína og fór með höfðingjum Móabíta.
22 En reiði Guðs upptendraðist af því, að hann fór, og engill Drottins stóð í götunni fyrir
honum. En hann reið ösnu sinni, og tveir sveinar hans voru með honum.
23 Og er asnan sá engil Drottins standa í götunni með brugðið sverð í hendi, sneri hún af
götunni og fór út á grundina, en Bíleam barði ösnuna til þess að koma henni aftur á
götuna.
24 Þá gekk engill Drottins í öngvegið milli víngarðanna, og var grjótgarður á báðar hliðar.
25 Og er asnan sá engil Drottins, þrengdi hún sér upp að garðinum og varð fótur Bíleams í
milli. Barði hann hana þá aftur.
26 Þá gekk engill Drottins enn fram fyrir og nam staðar í einstigi, þar sem ekki varð vikið til
hægri né vinstri.
27 Og er asnan sá engil Drottins, lagðist hún undir Bíleam. Þá reiddist Bíleam og barði
hana með staf sínum.
28 Drottinn lauk þá upp munni ösnunnar, og hún sagði við Bíleam: "Hvað hefi ég gjört þér,
er þú hefir nú barið mig þrisvar?"
29 En Bíleam sagði við ösnuna: "Af því að þú hefir dregið dár að mér. Væri svo vel, að ég
hefði sverð í hendi, mundi ég óðara drepa þig."
30 Þá sagði asnan við Bíleam: "Er ég eigi asna þín, er þú hefir riðið alla þína ævi fram á
þennan dag? Hefi ég nokkurn tíma verið vön að gjöra þér þetta?" En hann sagði: "Nei."
31 Þá lauk Drottinn upp augum Bíleams, svo að hann sá engil Drottins standa í götunni
með brugðið sverð í hendi, og hann laut honum og féll fram á ásjónu sína.
32 En engill Drottins sagði við hann: "Hví hefir þú nú barið ösnu þína þrisvar sinnum? Sjá,
það er ég, sem kominn er til að standa fyrir þér, því að þessi för er háskaleg í mínum
augum.
33 Asnan sá mig og vék þrisvar úr vegi fyrir mér. Hefði hún ekki vikið fyrir mér, mundi ég
nú þegar hafa deytt þig, en hana mundi ég hafa látið lífi halda."
34 Þá sagði Bíleam við engil Drottins: "Ég hefi syndgað, því að ég vissi ekki að þú stóðst
fyrir mér á veginum. Vil ég því snúa aftur, ef þér mislíkar."
35 En engill Drottins sagði við Bíleam: "Far þú með mönnunum, en ekki mátt þú tala annað
en það, sem ég mun segja þér." Bíleam fór þá með höfðingjum Balaks.
36 Er Balak frétti að Bíleam kæmi, fór hann út í móti honum til Ír-Móab, sem liggur á
landamærunum við Arnon, á ystu landamærunum.
37 Og Balak sagði við Bíleam: "Sendi ég ekki menn til þín til þess að sækja þig? Hví komst
þú þá ekki til mín? Mun ég eigi þess megnugur að veita þér sæmd fyrir?"
38 En Bíleam sagði við Balak: "Sjá, ég er nú kominn til þín. En mun ég fá mælt nokkuð?
Þau orð, sem Guð leggur mér í munn, þau mun ég mæla."
39 Bíleam fór þá með Balak, og þeir komu til Kirjat Kúsót.
40 Og Balak fórnaði nautum og sauðum og sendi Bíleam og höfðingjum þeim, sem með
honum voru.
41 Um morguninn eftir tók Balak Bíleam með sér og fór með hann upp til fórnarhæðar
Baals, en þaðan sá hann ysta hluta herbúða Ísraels.

KAFLA 23

Þá mælti Bíleam við Balak: "Gjör þú mér hér sjö ölturu og fá mér hingað sjö uxa og sjö hrúta."

2 Og Balak gjörði sem Bíleam sagði, og Balak og Bíleam fórnuðu uxa og hrút á altari hverju.

3 Bíleam sagði við Balak: "Statt þú hér hjá brennifórn þinni, ég ætla að ganga burt. Vera má að Drottinn kunni að koma til móts við mig, en hvað sem hann birtir mér, skal ég tjá þér." Fór hann þá upp á skóglausa hæð.

4 Og Guð kom til móts við Bíleam, og Bíleam sagði við hann: "Ég hefi búið sjö ölturu og fórnað uxa og hrút á hverju altari."

5 Drottinn lagði þá Bíleam orð í munn og sagði: "Far þú aftur til Balaks, og mæl svo sem ég segi þér."

6 Fór hann þá aftur til hans. Og sjá, hann stóð hjá brennifórn sinni og allir höfðingjar Móabs með honum.

7 Flutti hann þá kvæði sitt og mælti: Til Mesópótamíu lét Balak sækja mig, konungur Móabs, til hinna austlægu fjalla. "Kom þú, bölva Jakob fyrir mig, kom þú, formæl Ísrael!"

8 Hvernig má ég biðja bölbæna þeim, er Guð eigi biður bölbæna, og hvernig má ég formæla þeim, er Drottinn eigi formælir?

9 Af fjallstindinum sé ég hann, og af hæðunum lít ég hann. Hann er þjóðflokkur, sem býr einn sér og telur sig eigi meðal hinna þjóðanna.

10 Hver mun telja mega duft Jakobs, og hver mun fá tölu komið á fjöld Ísraels? Deyi önd mín dauða réttlátra og verði endalok mín sem þeirra.

11 Þá sagði Balak við Bíleam: "Hvað hefir þú gjört mér? Ég fékk þig til þess að biðja óvinum mínum bölbæna, og sjá, þú hefir margblessað þá."

12 En Bíleam svaraði og sagði: "Hvort hlýt ég eigi að mæla það eitt, er Drottinn leggur mér í munn?"

13 Þá sagði Balak við Bíleam: "Kom með mér á annan stað, þar er þú mátt sjá þá, - þó munt þú aðeins fá séð ysta hluta þeirra, alla munt þú eigi sjá þá, - og bið þeim þar bölbæna fyrir mig."

14 Og hann tók hann með sér upp á Njósnarvöll, upp á Pisgatind, og reisti þar sjö ölturu og fórnaði.

15 Þá mælti Bíleam við Balak: "Statt þú hér hjá brennifórn þinni, meðan ég fer þangað til móts við Guð."

16 Drottinn kom til móts við Bíleam og lagði honum orð í munn og sagði: "Far þú aftur til Balaks, og mæl svo sem ég segi þér."

17 Gekk hann þá til hans, og sjá, hann stóð hjá brennifórn sinni og höfðingjar Móabs með honum. Og Balak mælti við hann: "Hvað sagði Drottinn?"

18 Flutti Bíleam þá kvæði sitt og mælti: Rís þú upp, Balak, og hlýð á! Hlusta þú á mig, Sippórs sonur!

19 Guð er ekki maður, að hann ljúgi, né sonur manns, að hann sjái sig um hönd. Skyldi hann segja nokkuð og gjöra það eigi, tala nokkuð og efna það eigi?

20 Sjá, að blessa var mér falið, fyrir því blessa ég og tek það eigi aftur.

21 Eigi sést óheill með Jakob, né heldur má mein líta með Ísrael. Drottinn, Guð hans, er með honum, og konungsfögnuður er hjá honum.

22 Sá Guð, sem leiddi þá af Egyptalandi, er honum sem horn vísundarins.

23 Því að eigi er galdur með Jakob né fjölkynngi með Ísrael. Nú verður það eitt sagt um Jakob og Ísrael: Hversu mikla hluti hefir Guð gjört!

24 Hann er þjóðflokkur, sem rís upp eins og ljónynja og reisir sig sem ljón, hann leggst ekki
niður fyrr en hann hefir etið bráð og drukkið blóð veginna manna.
25 Þá sagði Balak við Bíleam: "Þú skalt hvorki biðja honum bölbæna né blessa hann."
26 En Bíleam svaraði og sagði við Balak: "Hefi ég ekki sagt þér: ‚Allt það, sem Drottinn
býður, það mun ég gjöra'?"
27 Þá mælti Balak við Bíleam: "Kom þú, ég vil fara með þig á annan stað. Vera má að
Guði þóknist, að þú biðjir þeim þar bölbæna fyrir mig."
28 Tók Balak þá Bíleam með sér upp á Peórtind, sem mænir yfir öræfin.
29 Þá mælti Bíleam við Balak: "Gjör þú mér hér sjö ölturu og fá mér hingað sjö uxa og sjö
hrúta."
30 Og Balak gjörði sem Bíleam mælti og fórnaði uxa og hrút á altari hverju.

KAFLA 24

Þegar Bíleam sá, að það var gott í augum Guðs að blessa Ísrael, gekk hann ekki burt
eins og í fyrri skiptin til að leita spáfrétta, heldur hélt á leið til eyðimerkurinnar.
2 Og er Bíleam hóf upp augu sín og sá Ísrael, þar sem hann lá í herbúðum eftir
kynkvíslum sínum, kom andi Guðs yfir hann.
3 Flutti hann þá kvæði sitt og mælti: Svo mælir Bíleam Beórsson, svo mælir maðurinn,
sem byrgð hefir augun.
4 Svo mælir hann, sem heyrir orð Guðs, sem sér sýn Hins Almáttuga, hnígandi niður og
með upp loknum augum:
5 Hve fögur eru tjöld þín, Jakob! bústaðir þínir, Ísrael!
6 Eins og víðir árdalir, eins og aldingarðar á fljótsbökkum, eins og alóetré, er Drottinn hefir
gróðursett, eins og sedrustré við vötn.
7 Vatn rennur úr skjólum hans, og sáð hans hefir nægt vatn. Konungur hans mun meiri
verða en Agag, og konungdómur hans mun verða vegsamlegur.
8 Sá Guð, sem leiddi hann af Egyptalandi, er honum sem horn vísundarins. Hann upp etur
óvinaþjóðir, og bein þeirra brýtur hann og nístir þá með örvum sínum.
9 Hann leggst niður, hvílist sem ljón og sem ljónynja, - hver þorir að reka hann á fætur?
Blessaður sé hver sá, sem blessar þig, en bölvaður sé hver sá, sem bölvar þér.
10 Balak reiddist þá Bíleam mjög og barði saman hnefunum og sagði við Bíleam: "Til þess
að biðja bölbæna óvinum mínum kallaði ég þig, en sjá, þú hefir nú blessað þá þrem
sinnum.
11 Far þú því sem skjótast heim til þín! Ég hugðist veita þér mikla sæmd, en sjá, Drottinn
hefir svipt þig þeirri sæmd."
12 Þá sagði Bíleam við Balak: "Mælti ég eigi þegar við sendimenn þá, er þú gjörðir til mín,
þessum orðum:
13 ‚Þó að Balak gæfi mér hús sitt fullt af silfri og gulli, gæti ég samt ekki brugðið af boði
Drottins til þess að gjöra gott eða illt eftir hugþótta mínum. Það sem Drottinn mælir, það
mun ég mæla'?
14 Og sjá, nú fer ég til minnar þjóðar. Kom, ég vil segja þér fyrir, hvað þessi þjóð mun gjöra
þinni þjóð á komandi tímum."
15 Flutti hann þá kvæði sitt og mælti: Svo mælir Bíleam Beórsson, svo mælir maðurinn,
sem byrgð hefir augun.
16 Svo mælir hann, sem heyrir orð Guðs og þekkir ráð hins hæsta, sem sér sýn Hins

Almáttuga, hnígandi niður og með upp loknum augum:

17 Ég sé hann, þó eigi nú, ég lít hann, þó eigi í nánd. Stjarna rennur upp af Jakob, og veldissproti rís af Ísrael. Hann lýstur sundur þunnvangann á Móab og hvirfilinn á öllum hávaðamönnum.

18 Og Edóm mun verða þegnland og Seír mun verða þegnland - þessir óvinir hans, en Ísrael eykur vald sitt.

19 Frá Jakob mun drottnari koma og eyða flóttamönnum í borgunum.

20 En er hann leit Amalekíta, flutti hann kvæði sitt og mælti: Fremstur af þjóðunum er Amalek, en að lyktum hnígur hann í valinn.

21 Og er hann leit Keníta, flutti hann kvæði sitt og mælti: Traustur er bústaður þinn, og hreiður þitt er byggt á kletti.

22 Og þó er Kain eyðingin vís. Brátt mun Assúr flytja þig burt hernuminn.

23 Og hann flutti kvæði sitt og mælti: Vei, hver mun fá lífi haldið, er Guð lætur þetta að bera!

24 Og skip koma vestan frá Kýpur, og þau lægja Assúr og þau lægja Eber. En hann mun og hníga í valinn.

25 Síðan tók Bíleam sig upp, hélt af stað og hvarf aftur heimleiðis, og Balak fór einnig leiðar sinnar.

KAFLA 25

Meðan Ísrael dvaldi í Sittím, tók lýðurinn að drýgja hór með Móabs dætrum.

2 Buðu þær lýðnum til fórnarmáltíða goða sinna, og lýðurinn át og tilbað goð þeirra.

3 Og Ísrael hafði mök við Baal Peór. Upptendraðist þá reiði Drottins gegn Ísrael.

4 Drottinn sagði við Móse: "Tak með þér alla höfðingja lýðsins og líflát þá úti undir berum himni fyrir Drottni, svo að hin ákafa reiði Drottins hverfi í brott frá Ísrael."

5 Móse sagði þá við dómarana í Ísrael: "Drepi nú hver um sig þá af sínum mönnum, er mök hafa haft við Baal Peór."

6 Sjá, einn af Ísraelsmönnum kom og hafði með sér midíanska konu til bræðra sinna í augsýn Móse og alls safnaðar Ísraelsmanna, er þeir voru grátandi fyrir dyrum samfundatjaldsins.

7 En er Pínehas, sonur Eleasars Aronssonar prests, sá það, gekk hann fram úr söfnuðinum og tók spjót í hönd sér.

8 Fór hann á eftir Ísraelsmanninum inn í svefnhýsið og lagði þau bæði í gegn, Ísraelsmanninn og konuna, gegnum kviðinn. Staðnaði þá plágan meðal Ísraelsmanna.

9 En þeir sem dóu í plágunni, voru tuttugu og fjórar þúsundir.

10 Drottinn talaði við Móse og sagði:

11 "Pínehas, sonur Eleasars Aronssonar prests, hefir bægt reiði minni frá Ísraelsmönnum með því að vandlæta meðal þeirra með mínu vandlæti. Hefi ég því eigi gjöreytt Ísraelsmönnum í vandlæti mínu.

12 Seg því: ‚Sjá, ég gef honum minn friðarsáttmála.

13 Hann og niðjar hans eftir hann skulu hljóta sáttmála ævarandi prestdóms fyrir það, að hann vandlætti vegna Guðs síns og friðþægði fyrir Ísraelsmenn.'"

14 Hinn vegni Ísraelsmaður, sá er veginn var ásamt midíönsku konunni, hét Simrí Salúson. Var hann höfðingi eins ættleggs meðal Símeoníta.

15 Og midíanska konan, sem vegin var, hét Kosbí Súrsdóttir, en hann var höfðingi yfir

ættstofni einum í Midían.

16 Og Drottinn talaði við Móse og sagði:

17 "Kreppið að Midíansmönnum og fellið þá,

18 því að þeir hafa komið yður í krappan stað með brögðum þeim, er þeir beittu yður, bæði að því er snertir dýrkun Peórs og systur þeirra, Kosbí, dóttur midíanska höfðingjans, hennar sem vegin var, þá er plágan reið yfir sökum dýrkunar Peórs."

KAFLA 26

Eftir pláguna sagði Drottinn við Móse og Eleasar Aronsson prests:

2 "Takið manntal alls safnaðar Ísraelsmanna, þeirra er tvítugir eru og þaðan af eldri, eftir ættum þeirra, allra þeirra sem vopnfærir eru í Ísrael."

3 Og Móse og Eleasar prestur töldu þá á Móabsheiðum, við Jórdan gegnt Jeríkó,

4 frá tvítugs aldri og þaðan af eldri, eins og Drottinn hafði boðið Móse. Ísraelsmenn, þeir er fóru af Egyptalandi, voru:

5 Rúben, frumgetinn sonur Ísraels. Synir Rúbens: Hanok, frá honum er komin kynkvísl Hanokíta, frá Pallú kynkvísl Pallúíta,

6 frá Hesrón kynkvísl Hesróníta, frá Karmí kynkvísl Karmíta.

7 Þessar eru kynkvíslir Rúbeníta. En þeir sem taldir voru af þeim, voru 43.730.

8 Synir Pallú: Elíab;

9 og synir Elíabs: Nemúel, Datan og Abíram. Það voru þessir Datan og Abíram, fulltrúar safnaðarins, sem þráttuðu við Móse og við Aron í flokki Kóra, þá er þeir þráttuðu við Drottin.

10 Opnaði jörðin þá munn sinn og svalg þá og Kóra, þá er flokkurinn fórst, með því að eldur eyddi tvö hundruð og fimmtíu manns, og urðu þeir til tákns.

11 En synir Kóra fórust þó ekki.

12 Synir Símeons, eftir kynkvíslum þeirra: frá Nemúel er komin kynkvísl Nemúelíta, frá Jamín kynkvísl Jamíníta, frá Jakín kynkvísl Jakíníta,

13 frá Sera kynkvísl Seraíta, frá Sál kynkvísl Sálíta.

14 Þessar eru kynkvíslir Símeoníta, 22.200.

15 Synir Gaðs, eftir kynkvíslum þeirra: frá Sefón er komin kynkvísl Sefóníta, frá Haggí kynkvísl Haggíta, frá Súní kynkvísl Súníta,

16 frá Osní kynkvísl Osníta, frá Erí kynkvísl Eríta,

17 frá Aród kynkvísl Aródíta, frá Arelí kynkvísl Arelíta.

18 Þessar eru ættkvíslir Gaðs sona, þeir er taldir voru af þeim, 40.500.

19 Synir Júda voru Ger og Ónan, en Ger og Ónan dóu í Kanaanlandi.

20 Synir Júda, eftir kynkvíslum þeirra: frá Sela er komin kynkvísl Selaníta, frá Peres kynkvísl Peresíta, frá Sera kynkvísl Seraíta.

21 Synir Peres voru: frá Hesrón kynkvísl Hesróníta, frá Hamúl kynkvísl Hamúlíta.

22 Þessar eru kynkvíslir Júda, þeir er taldir voru af þeim, 76.500.

23 Synir Íssakars, eftir kynkvíslum þeirra: frá Tóla er komin kynkvísl Tólaíta, frá Púva kynkvísl Púníta,

24 frá Jasjúb kynkvísl Jasjúbíta, frá Símron kynkvísl Símroníta.

25 Þessar eru kynkvíslir Íssakars, þeir er taldir voru af þeim, 64.300.

26 Synir Sebúlons, eftir kynkvíslum þeirra: frá Sered er komin kynkvísl Seredíta, frá Elon

kynkvísl Eloníta, frá Jahleel kynkvísl Jahleelíta.

27 Þessar eru kynkvíslir Sebúloníta, þeir er taldir voru af þeim, 60.500.

28 Synir Jósefs, eftir kynkvíslum þeirra: Manasse og Efraím.

29 Synir Manasse: frá Makír er komin kynkvísl Makíríta, en Makír gat Gíleað, frá Gíleað er komin kynkvísl Gíleaðíta.

30 Þessir eru synir Gíleaðs: Jeser, frá honum er komin kynkvísl Jesríta, frá Helek kynkvísl Helekíta,

31 frá Asríel kynkvísl Asríelíta, frá Síkem kynkvísl Síkemíta,

32 frá Semída kynkvísl Semídaíta, frá Hefer kynkvísl Hefríta.

33 En Selofhað sonur Hefers átti enga sonu, heldur aðeins dætur. Dætur Selofhaðs hétu Mahla, Nóa, Hogla, Milka og Tirsa.

34 Þessar eru kynkvíslir Manasse, og þeir sem taldir voru af þeim, 52.700.

35 Þessir eru synir Efraíms, eftir kynkvíslum þeirra: frá Sútela er komin kynkvísl Sútelaíta, frá Beker kynkvísl Bekeríta, frá Tahan kynkvísl Tahaníta.

36 Þessir voru synir Sútela: frá Eran kynkvísl Eraníta.

37 Þessar eru kynkvíslir Efraíms sona, þeir er taldir voru af þeim, 32.500. Þessir eru synir Jósefs eftir kynkvíslum þeirra.

38 Synir Benjamíns, eftir kynkvíslum þeirra: frá Bela er komin kynkvísl Belaíta, frá Asbel kynkvísl Asbelíta, frá Ahíram kynkvísl Ahíramíta,

39 frá Súfam kynkvísl Súfamíta, frá Húfam kynkvísl Húfamíta.

40 Synir Bela voru Ard og Naaman, frá Ard er komin kynkvísl Ardíta, frá Naaman kynkvísl Naamíta.

41 Þessir eru synir Benjamíns, eftir kynkvíslum þeirra, og þeir sem taldir voru af þeim, 45.600.

42 Þessir eru synir Dans, eftir kynkvíslum þeirra: frá Súham er komin kynkvísl Súhamíta. Þessar eru kynkvíslir Dans, eftir kynkvíslum þeirra.

43 Allar kynkvíslir Súhamíta, þeir er taldir voru af þeim, 64.400.

44 Synir Assers, eftir kynkvíslum þeirra: frá Jímna er komin kynkvísl Jímníta, frá Jísví kynkvísl Jísvíta, frá Bría kynkvísl Brííta,

45 frá sonum Bría: frá Heber kynkvísl Hebríta, frá Malkíel kynkvísl Malkíelíta.

46 Dóttir Assers hét Sera.

47 Þessar eru kynkvíslir Assers sona, þeir er taldir voru af þeim, 53.400.

48 Synir Naftalí, eftir kynkvíslum þeirra: frá Jahseel er komin kynkvísl Jahseelíta, frá Gúní kynkvísl Gúníta,

49 frá Jeser kynkvísl Jisríta, frá Sillem kynkvísl Sillemíta.

50 Þessar eru kynkvíslir Naftalí, eftir kynkvíslum þeirra, sem taldir voru af þeim, 45.400.

51 Þetta voru þeir, sem taldir voru af Ísraelsmönnum, 601.730.

52 Drottinn talaði við Móse og sagði:

53 "Meðal þessara skal landinu skipta til eignar eftir nafnatölu.

54 Þeirri kynkvísl, sem mannmörg er, skalt þú fá mikið land til eignar, en þeirri, sem fámenn er, lítið land til eignar. Sérhverjum skal land gefið til eignar í réttu hlutfalli við talda menn hans.

55 Þó skal landinu skipt með hlutkesti, svo að þeir hljóti það til eignar eftir nöfnum ættstofnanna.

56 Eftir því sem hlutkestið segir til, skal eignum skipt milli þeirra, svo sem þeir eru margir

og fáir til."

57 Þessir eru levítarnir, sem taldir voru, eftir kynkvíslum þeirra: frá Gerson er komin kynkvísl Gersoníta, frá Kahat kynkvísl Kahatíta, frá Merarí kynkvísl Meraríta.

58 Þessar eru kynkvíslir Leví: kynkvísl Libníta, kynkvísl Hebroníta, kynkvísl Mahelíta, kynkvísl Músíta, kynkvísl Kóraíta. Kahat gat Amram.

59 Og kona Amrams hét Jókebed, dóttir Leví; fæddist hún Leví í Egyptalandi. En hún fæddi Amram þá Aron og Móse og systur þeirra Mirjam.

60 Og Aroni fæddust Nadab, Abíhú, Eleasar og Ítamar.

61 En Nadab og Abíhú dóu, er þeir báru annarlegan eld fram fyrir Drottin.

62 Þeir sem taldir voru af levítum, voru 23.000, allt karlkyn mánaðargamalt og þaðan af eldra. Þeir voru ekki taldir með Ísraelsmönnum, af því að þeim var eigi fengið land til eignar meðal Ísraelsmanna.

63 Þetta er manntalið, sem Móse og Eleasar prestur tóku, er þeir töldu Ísraelsmenn á Móabsheiðum, við Jórdan gegnt Jeríkó.

64 Enginn þeirra var á manntalinu, sem Móse og Aron prestur tóku meðal Ísraelsmanna í Sínaí-eyðimörk,

65 því að Drottinn hafði sagt um þá: "Þeir skulu vissulega deyja í eyðimörkinni," enda var enginn orðinn eftir af þeim nema Kaleb Jefúnneson og Jósúa Núnsson.

KAFLA 27

Þá komu dætur Selofhaðs Heferssonar, Gíleaðssonar, Makírssonar, Manassesonar, af kynkvíslum Manasse Jósefssonar. Þær hétu Mahla, Nóa, Hogla, Milka og Tirsa.

2 Gengu þær fyrir Móse og Eleasar prest og fyrir höfuðsmennina og allan söfnuðinn, fyrir dyrum samfundatjaldsins, og sögðu:

3 "Faðir vor dó í eyðimörkinni, og var hann þó ekki í flokki þeirra manna, er samblástur gjörðu gegn Drottni, í flokki Kóra, því að hann dó vegna sinnar eigin syndar. En hann átti enga sonu.

4 Hvers vegna á nú nafn föður vors að hverfa úr ætt hans, af því að hann átti engan son? Fá oss óðal meðal bræðra föður vors."

5 Móse flutti mál þeirra fyrir Drottin.

6 Og Drottinn sagði við Móse: "Dætur Selofhaðs hafa rétt að mæla.

7 Fá þeim óðalsland meðal bræðra föður þeirra, og þú skalt láta eignarland föður þeirra ganga til þeirra.

8 En til Ísraelsmanna skalt þú mæla þessum orðum: ‚Nú deyr maður og á ekki son. Skuluð þér þá láta eignarland hans ganga til dóttur hans.

9 En eigi hann enga dóttur, þá skuluð þér fá bræðrum hans eignarland hans.

10 En eigi hann enga bræður, þá skuluð þér fá föðurbræðrum hans eignarland hans.

11 En eigi faðir hans enga bræður, þá skuluð þér fá nánasta skyldmenni hans í ættinni eignarland hans, hann skal eignast það.'" Þetta skulu lög vera með Ísraelsmönnum, svo sem Drottinn hefir boðið Móse.

12 Drottinn sagði við Móse: "Gakk þú hér upp á Abarímfjall og lít yfir landið, sem ég hefi gefið Ísraelsmönnum.

13 Og er þú hefir litið það, skalt þú einnig safnast til þíns fólks, eins og Aron bróðir þinn gjörði,

14 sökum þess að þið þrjóskuðust gegn skipun minni í Síneyðimörk, þá er lýðurinn

möglaði og þið skylduð helga mig fyrir augum þeirra með vatninu." - Þar eru nú
Meríbavötn hjá Kades í Síneyðimörk.

15 En Móse talaði við Drottin og sagði:

16 "Drottinn, Guð lífsandans í öllu holdi, setji mann yfir lýðinn,

17 sem gangi út fyrir þeim og gangi inn fyrir þeim, sem leiði þá út og leiði þá inn, svo að
söfnuður Drottins sé eigi eins og hjörð, sem engan hirði hefir."

18 Þá sagði Drottinn við Móse: "Tak þú Jósúa Núnsson, mann sem andi er í, og legg hönd
þína yfir hann.

19 Leið hann fyrir Eleasar prest og fram fyrir allan söfnuðinn og skipa hann í embætti í
augsýn þeirra.

20 Og þú skalt leggja yfir hann af tign þinni, svo að allur söfnuður Ísraelsmanna hlýði
honum.

21 Og hann skal ganga fyrir Eleasar prest, en Eleasar leita úrskurðar með úrím fyrir hann
frammi fyrir Drottni. Að hans boði skulu þeir ganga út, og að hans boði skulu þeir ganga
inn, hann og allir Ísraelsmenn með honum og allur söfnuðurinn."

22 Og Móse gjörði eins og Drottinn hafði boðið honum. Tók hann Jósúa og leiddi hann fyrir
Eleasar prest og fram fyrir allan söfnuðinn,

23 lagði því næst hendur sínar yfir hann og skipaði hann í embætti, eins og Drottinn hafði
sagt fyrir Móse.

KAFLA 28

Drottinn talaði við Móse og sagði:

2 "Bjóð þú Ísraelsmönnum og seg við þá: Þér skuluð gæta þess að færa mér á tilteknum
tíma fórnargjöf mína, mat minn af eldfórnunum til þægilegs ilms, er mér ber.

3 Og þú skalt segja við þá: Þetta er eldfórnin, sem þér skuluð færa Drottni: Tvær
sauðkindur veturgamlar, gallalausar, á dag í stöðuga brennifórn.

4 Annarri sauðkindinni skalt þú fórna að morgni, hinni skalt þú fórna að kveldi um sólsetur,

5 og tíunda parti úr efu af fínu mjöli, blönduðu við fjórðung úr hín af olíu úr steyttum
olíuberjum, í matfórn.

6 Er það hin stöðuga brennifórn, sem færð var undir Sínaífjalli til þægilegs ilms, sem
eldfórn Drottni til handa.

7 Í dreypifórn skal fylgja hverri sauðkind fjórðungur úr hín. Í helgidóminum skalt þú dreypa
Drottni dreypifórn af áfengum drykk.

8 Hinni sauðkindinni skalt þú fórna um sólsetur, með sömu matfórn sem um morguninn og
þeirri dreypifórn, er henni fylgir, sem eldfórn þægilegs ilms Drottni til handa.

9 Á hvíldardegi skal fórna tveim sauðkindum veturgömlum gallalausum, og tveim tíundu
pörtum úr efu af fínu mjöli, blönduðu við olíu, í matfórn, og dreypifórninni, er henni fylgir.

10 Þetta er brennifórnin, sem færa skal á hverjum hvíldardegi, auk hinnar stöðugu
brennifórnar og dreypifórnarinnar, er henni fylgir.

11 Á fyrsta degi hvers mánaðar skuluð þér færa Drottni í brennifórn tvö ungneyti, einn hrút
og sjö sauðkindur veturgamlar gallalausar,

12 og þrjá tíundu parta úr efu af fínu mjöli, blönduðu við olíu, í matfórn með hverju nauti,
tvo tíundu parta af fínu mjöli, blönduðu við olíu, í matfórn með hrútnum,

13 og einn tíunda part af fínu mjöli, blönduðu við olíu, í matfórn með hverri sauðkind, sem
brennifórn þægilegs ilms, sem eldfórn Drottni til handa.

14 Dreypifórnirnar, er þeim fylgja, skulu vera hálf hín af víni með hverju nauti, þriðjungur úr hín með hrútnum og fjórðungur úr hín með hverri sauðkind. Þetta er brennifórnin, sem fórna skal á hverjum mánuði árið um kring.

15 Auk þess einn geithafur í syndafórn Drottni til handa. Skal fórna honum auk hinnar stöðugu brennifórnar og dreypifórnarinnar, er henni fylgir.

16 Í fyrsta mánuðinum, á fjórtánda degi mánaðarins, eru páskar Drottins.

17 Og á fimmtánda degi hins sama mánaðar er hátíð. Í sjö daga skal eta ósýrt brauð.

18 Fyrsta daginn er haldin helg samkoma. Eigi skuluð þér þá vinna neina stritvinnu.

19 Og þér skuluð færa Drottni í eldfórn, í brennifórn tvö ungneyti, einn hrút og sjö sauðkindur veturgamlar. Skuluð þér hafa þær gallalausar.

20 Og í matfórn með þeim fínt mjöl, blandað við olíu. Skuluð þér fórna þremur tíundu pörtum með hverju nauti og tveimur tíundu pörtum með hrútnum.

21 Einum tíunda parti skalt þú fórna með hverri þeirra sjö sauðkinda.

22 Enn fremur einn hafur í syndafórn til þess að friðþægja fyrir yður.

23 Þessu skuluð þér fórna, auk morgunbrennifórnarinnar, sem fram er borin í hina stöðugu brennifórn.

24 Þessu skuluð þér fórna á degi hverjum í sjö daga sem eldfórnarmat þægilegs ilms Drottni til handa. Skal fórna því auk hinnar stöðugu brennifórnar og dreypifórnarinnar, er honum fylgir.

25 Sjöunda daginn skuluð þér halda helga samkomu. Eigi skuluð þér þá vinna neina stritvinnu.

26 Frumgróðadaginn, þegar þér færið Drottni nýja matfórn, á viknahátíð yðar, skuluð þér halda helga samkomu. Eigi skuluð þér þá vinna neina stritvinnu.

27 Og í brennifórn þægilegs ilms Drottni til handa skuluð þér færa tvö ungneyti, einn hrút og sjö sauðkindur veturgamlar.

28 Og í matfórn með þeim fínt mjöl, blandað við olíu, þrjá tíundu parta með hverju nauti, tvo tíundu parta með hrútnum,

29 einn tíunda part með hverri þeirra sjö sauðkinda;

30 einn geithafur til þess að friðþægja fyrir yður.

31 Auk hinnar stöðugu brennifórnar og matfórnarinnar, er henni fylgir, skuluð þér fórna þessu, ásamt dreypifórnunum, er því fylgja. Skuluð þér hafa það gallalaust.

KAFLA 29

Í sjöunda mánuðinum, á fyrsta degi mánaðarins, skuluð þér halda helga samkomu. Eigi skuluð þér þá vinna neina stritvinnu. Þann dag skal blásið í básúnur hjá yður.

2 Í brennifórn til þægilegs ilms fyrir Drottin skuluð þér þá fórna einu ungneyti, einum hrút og sjö veturgömlum sauðkindum gallalausum.

3 Og í matfórn með þeim fínt mjöl blandað við olíu, þrjá tíundu parta með nautinu, tvo tíundu parta með hrútnum,

4 og einn tíunda part með hverri þeirra sjö sauðkinda.

5 Enn fremur einn geithafur í syndafórn til þess að friðþægja fyrir yður, -

6 auk tunglkomu-brennifórnarinnar og matfórnarinnar, er henni fylgir, og hinnar stöðugu brennifórnar og matfórnarinnar, er henni fylgir, og dreypifórnanna, er þeim fylgja, að réttum sið - til þægilegs ilms, sem eldfórn Drottni til handa.

7 Tíunda daginn í þessum sama sjöunda mánuði skuluð þér halda helga samkomu og
fasta. Þá skuluð þér ekkert verk vinna.
8 En í brennifórn skuluð þér færa Drottni til þægilegs ilms eitt ungneyti, einn hrút og sjö
sauðkindur veturgamlar. Skuluð þér hafa þær gallalausar.
9 Og í matfórn með þeim fínt mjöl blandað við olíu, þrjá tíundu parta með nautinu, tvo
tíundu parta með hrútnum,
10 einn tíunda part með hverri þeirra sjö sauðkinda.
11 Enn fremur einn geithafur í syndafórn, auk syndafórnar til friðþægingar, og stöðugu
brennifórnarinnar og matfórnarinnar, er henni fylgir, og dreypifórnanna, er þeim fylgja.
12 Á fimmtánda degi hins sjöunda mánaðar skuluð þér halda helga samkomu. Eigi skuluð
þér þá vinna neina stritvinnu, heldur halda Drottni hátíð í sjö daga.
13 Þér skuluð færa í brennifórn, í eldfórn þægilegs ilms Drottni til handa, þrettán ungneyti,
tvo hrúta og fjórtán sauðkindur veturgamlar. Skulu þær vera gallalausar.
14 Og í matfórn með þeim fínt mjöl olíublandað, þrjá tíundu parta með hverju þeirra þrettán
nauta, tvo tíundu parta með hvorum þeirra tveggja hrúta
15 og einn tíunda part með hverri þeirra fjórtán sauðkinda.
16 Enn fremur einn geithafur í syndafórn, auk stöðugu brennifórnarinnar og matfórnarinnar
og dreypifórnarinnar, er henni fylgja.
17 Annan daginn tólf ungneyti, tvo hrúta og fjórtán veturgamlar sauðkindur gallalausar,
18 og matfórn og dreypifórnir með nautunum, hrútunum og sauðkindunum, eftir tölu þeirra,
að réttum sið.
19 Enn fremur einn geithafur í syndafórn, auk stöðugu brennifórnarinnar og matfórnarinnar,
er henni fylgir, og dreypifórnanna, er þeim fylgja.
20 Þriðja daginn ellefu naut, tvo hrúta og fjórtán veturgamlar sauðkindur gallalausar,
21 og matfórn og dreypifórnir með nautunum, hrútunum og sauðkindunum, eftir tölu þeirra,
að réttum sið.
22 Enn fremur einn hafur í syndafórn, auk stöðugu brennifórnarinnar og matfórnarinnar og
dreypifórnarinnar, er henni fylgja.
23 Fjórða daginn tíu naut, tvo hrúta og fjórtán veturgamlar sauðkindur gallalausar,
24 matfórn og dreypifórnir með nautunum, hrútunum og sauðkindunum, eftir tölu þeirra, að
réttum sið.
25 Enn fremur einn geithafur í syndafórn, auk stöðugu brennifórnarinnar og matfórnarinnar
og dreypifórnarinnar, er henni fylgja.
26 Fimmta daginn níu naut, tvo hrúta og fjórtán veturgamlar sauðkindur gallalausar,
27 og matfórn og dreypifórnir með nautunum, hrútunum og sauðkindunum, eftir tölu þeirra,
að réttum sið.
28 Enn fremur einn hafur í syndafórn, auk stöðugu brennifórnarinnar og matfórnarinnar og
dreypifórnarinnar, er henni fylgja.
29 Sjötta daginn átta naut, tvo hrúta og fjórtán veturgamlar sauðkindur gallalausar,
30 og matfórn og dreypifórnir með nautunum, hrútunum og sauðkindunum, eftir tölu þeirra,
að réttum sið.
31 Enn fremur einn hafur í syndafórn, auk stöðugu brennifórnarinnar og matfórnarinnar og
dreypifórnanna, er henni fylgja.
32 Sjöunda daginn sjö naut, tvo hrúta og fjórtán veturgamlar sauðkindur gallalausar,
33 og matfórn og dreypifórnir með nautunum, hrútunum og sauðkindunum, eftir tölu þeirra,
að réttum sið.

34 Enn fremur einn hafur í syndafórn, auk stöðugu brennifórnarinnar og matfórnarinnar og dreypifórnarinnar, er henni fylgja.

35 Áttunda daginn skuluð þér halda hátíðastefnu. Eigi skuluð þér vinna neina stritvinnu.

36 Og þér skuluð færa í brennifórn, í eldfórn þægilegs ilms Drottni til handa, eitt naut, einn hrút og sjö veturgamlar sauðkindur gallalausar,

37 matfórn og dreypifórnir með nautinu, hrútnum og sauðkindunum, eftir tölu þeirra, að réttum sið.

38 Enn fremur einn hafur í syndafórn, auk stöðugu brennifórnarinnar og matfórnarinnar og dreypifórnarinnar, er henni fylgja.

39 Þessu skuluð þér fórna Drottni á löghátíðum yðar, auk heitfórna yðar og sjálfviljafórna, hvort heldur eru brennifórnir, matfórnir, dreypifórnir eða heillafórnir."

40 Og Móse lagði að öllu leyti svo fyrir Ísraelsmenn sem Drottinn hafði boðið honum.

KAFLA 30

Móse talaði við höfuðsmenn ættkvísla Ísraelsmanna á þessa leið: "Þetta er það, sem Drottinn hefir boðið.

2 Nú gjörir maður Drottni heit eða vinnur eið að því að leggja á sig bindindi, og skal hann þá eigi bregða orði sínu. Hann skal að öllu leyti svo gjöra sem hann hefir talað.

3 Ef kona gjörir Drottni heit og leggur á sig bindindi, meðan hún er í æsku í föðurhúsum,

4 og faðir hennar veit af heitinu eða bindindinu, er hún hefir á sig lagt, en segir ekkert við hana, þá skulu öll heit hennar standa og hvert það bindindi, er hún hefir á sig lagt.

5 En ef faðir hennar bannar henni jafnskjótt sem hann fær vitneskju um það, þá skulu öll heit hennar ógild vera og hvert það bindindi, er hún hefir á sig lagt, og Drottinn mun fyrirgefa henni, af því að faðir hennar bannaði henni.

6 En giftist hún, og heit hvíla á henni og óvarlega töluð orð, er hún hefir bundið sig með,

7 og maður hennar heyrir það og segir ekkert við hana, þá skulu heit hennar standa og hvert það bindindi, er hún hefir á sig lagt.

8 En ef maður hennar bannar henni jafnskjótt sem hann fær vitneskju um, ógildir hann heitið, sem á henni hvílir, og óvarkárnisorðin, er hún hefir bundið sig með, og Drottinn mun fyrirgefa henni.

9 Heit ekkju eða konu brottrekinnar - allt sem hún hefir bundist, er skuldbindandi fyrir hana.

10 En gjöri hún heit í húsi manns síns eða leggi á sig bindindi með eiði,

11 og maður hennar heyrir það og segir ekkert við hana og bannar henni ekki, þá skulu öll heit hennar standa og hvert það bindindi, er hún hefir á sig lagt.

12 En ef maður hennar ógildir jafnskjótt og hann fær vitneskju um, þá skal allt, sem komið hefir yfir varir hennar, ógilt vera, hvort heldur eru heit eða bindindisskuldbinding. Maður hennar hefir ógilt það, og Drottinn mun fyrirgefa henni.

13 Sérhvert heit og sérhvern skuldbindingareið um að fasta getur maður hennar staðfest eða ógilt.

14 En ef maður hennar segir alls ekkert við hana dag eftir dag, þá staðfestir hann öll heit hennar eða allar þær skuldbindingar, er á henni hvíla. Hann hefir staðfest þær með því að segja ekkert við hana, þá er hann fékk vitneskju um það.

15 En ef hann ógildir þær eftir að hann hefir fengið vitneskju um, þá tekur hann á sig

misgjörð hennar."

16 Þetta eru þau ákvæði, er Drottinn bauð Móse að gilda skyldu milli manns og konu, milli föður og dóttur, meðan hún er í æsku og í föðurhúsum.

KAFLA 31

Drottinn talaði við Móse og sagði:

2 "Hefn þú Ísraelsmanna á Midíanítum. Eftir það skalt þú safnast til þíns fólks."

3 Móse talaði við lýðinn og sagði: "Hervæðið menn af yður til herfarar, og skulu þeir fara á móti Midíansmönnum til þess að koma fram hefnd Drottins á Midíansmönnum.

4 Skuluð þér senda þúsund manns af ættkvísl hverri af öllum ættkvíslum Ísraels til herfararinnar."

5 Voru þá látnir til af þúsundum Ísraels þúsund af ættkvísl hverri, tólf þúsund herbúinna manna.

6 Og Móse sendi þá, þúsund manns af ættkvísl hverri, til herfarar, og með þeim Pínehas, son Eleasars prests, og hafði hann með sér hin helgu áhöld og hvellilúðrana.

7 Og þeir börðust við Midíansmenn, eins og Drottinn hafði boðið Móse, og drápu alla karlmenn.

8 Þeir drápu og konunga Midíansmanna, auk annarra, er þeir felldu: Eví, Rekem, Súr, Húr og Reba, fimm konunga Midíansmanna. Bíleam Beórsson drápu þeir og með sverði.

9 Ísraelsmenn tóku að herfangi konur Midíansmanna og börn þeirra og rændu öllum eykjum þeirra, öllum fénaði þeirra og öllum eigum þeirra.

10 En þeir lögðu eld í allar borgir þeirra, sem þeir bjuggu í, og í allar tjaldbúðir þeirra.

11 Og þeir tóku allt ránsféð og allt herfangið, bæði menn og skepnur,

12 og færðu Móse og Eleasar presti og söfnuði Ísraelsmanna hið hertekna fólk, herfangið og ránsféð í herbúðirnar, til Móabsheiða, sem eru við Jórdan gegnt Jeríkó.

13 Móse og Eleasar prestur og allir höfuðsmenn safnaðarins gengu í móti þeim út fyrir herbúðirnar.

14 Reiddist Móse þá hersveitarforingjunum, bæði þeim er settir voru yfir þúsundir og þeim er settir voru yfir hundruð og komu úr leiðangrinum,

15 og sagði við þá: "Gáfuð þér öllum konum líf?

16 Sjá, það voru einmitt þær, sem urðu tilefni til þess, að Ísraelsmenn að ráði Bíleams sýndu Drottni ótrúmennsku vegna Peórs, svo að plágan kom yfir söfnuð Drottins.

17 Drepið því öll piltbörn. Drepið og allar þær konur, er samræði hafa átt við karlmann,

18 en látið öll stúlkubörn, er eigi hafa átt samræði við karlmann, lifa handa yður.

19 En sjálfir skuluð þér hafast við fyrir utan herbúðirnar í sjö daga. Hver sem drepið hefir mann og hver sem snert hefir veginn mann, þér skuluð syndhreinsa yður á þriðja degi og sjöunda degi, svo og þeir, er þér hafið tekið að herfangi.

20 Þér skuluð og syndhreinsa allan klæðnað, alla hluti af skinni gjörva, allt sem gjört er úr geitahárum, svo og öll tréílát."

21 Og Eleasar prestur sagði við hermennina, er gengið höfðu í bardagann: "Þetta er ákvæði í lögmálinu, er Drottinn hefir boðið Móse.

22 En láta skuluð þér gull, silfur, eir, járn, tin og blý,

23 allt sem eld þolir, ganga í gegnum eld, og er það þá hreint. Þó skal það enn syndhreinsað með hreinsunarvatni. En allt sem eigi þolir eld, skuluð þér láta ganga í gegnum vatn.

24 Og þér skuluð þvo klæði yðar á sjöunda degi, og eruð þá hreinir. Eftir það megið þér
koma í herbúðirnar."
25 Drottinn talaði við Móse og sagði:
26 "Tel þú herfangið, bæði menn og skepnur, þú og Eleasar prestur og ætthöfðingjar
safnaðarins,
27 og skipt þú herfanginu til helminga milli þeirra, er vopnaviðskiptin áttu, þeirra er í
leiðangurinn fóru, og alls safnaðarins.
28 Og þú skalt taka í skattgjald Drottni til handa af bardagamönnunum, þeim er í
leiðangurinn fóru, eina sál af hverjum fimm hundruðum - af mönnum, nautgripum, ösnum
og smáfénaði.
29 Takið það af þeirra helmingi, og skalt þú fá það Eleasar presti sem fórnargjöf Drottni til
handa.
30 En af helmingi Ísraelsmanna skalt þú taka frá eina af hverjum fimmtíu - af mönnum,
nautgripum, ösnum og smáfénaði, af öllum skepnum, og fá levítunum, sem annast búð
Drottins."
31 Og Móse og Eleasar prestur gjörðu eins og Drottinn hafði boðið Móse.
32 En herfangið - það sem eftir var af ránsfé því, er herfólkið hafði rænt - voru 675.000 af
sauðfénaði,
33 72.000 af nautgripum
34 og 61.000 asnar,
35 og alls 32.000 konur er eigi höfðu átt samræði við karlmann.
36 En helmingshlutur þeirra, er í leiðangurinn fóru, var að tölu 337.500 af sauðfénaði,
37 og skattgjaldið til handa Drottni af sauðfénaðinum var 675,
38 af nautgripum 36.000, og skattgjaldið af þeim Drottni til handa 72,
39 asnarnir 30.500, og skattgjaldið af þeim Drottni til handa 61,
40 og mennirnir 16.000, og skattgjaldið af þeim Drottni til handa 32 sálir.
41 Móse fékk Eleasar presti fórnarskattgjaldið Drottni til handa, eins og Drottinn hafði
boðið Móse.
42 Og af helmingnum, er Ísraelsmenn fengu og Móse skipti frá hermönnunum -
43 en í hluta safnaðarins kom: af sauðfénaði 337.500,
44 af nautgripum 36.000,
45 af ösnum 30.500
46 og af mönnum 16.000, -
47 af helmingnum, er Ísraelsmenn fengu, tók Móse frá einn af hverjum fimmtíu, bæði af
mönnum og skepnum, og fékk levítunum, er annast búð Drottins, eins og Drottinn hafði
boðið Móse.
48 Höfuðsmennirnir yfir þúsundum hersins, fyrirliðarnir fyrir þúsundunum og fyrirliðarnir
fyrir hundruðunum, gengu nú fram fyrir Móse
49 og sögðu við Móse: "Vér þjónar þínir höfum talið bardagamennina, er vér áttum yfir að
ráða, og vér söknum eigi neins af þeim.
50 Fyrir því færum vér Drottni að fórnargjöf hver það, er hann hefir komist yfir af
gullgripum: armhringa, armbönd, fingurgull, eyrnagull og hálsmen, til þess að friðþægja
fyrir sálir vorar fyrir Drottni."
51 Þeir Móse og Eleasar tóku við gullinu af þeim. Var það alls konar listasmíði.
52 En gullið, sem þeir færðu Drottni að fórnargjöf, var alls 16.750 siklar, og var það frá

fyrirliðunum fyrir þúsundunum og frá fyrirliðunum fyrir hundruðunum.

53 Hermennirnir höfðu rænt hver handa sér.

54 Og þeir Móse og Eleasar prestur tóku við gullinu af fyrirliðunum fyrir þúsundunum og hundruðunum og færðu það í samfundatjaldið, Ísraelsmönnum til minningar frammi fyrir Drottni.

KAFLA 32

Synir Rúbens og synir Gaðs áttu mikið kvikfé og mjög vænt, og er þeir litu Jaserland og Gíleaðland, sáu þeir að það var gott búfjárland.

2 Synir Gaðs og synir Rúbens komu þá og sögðu við þá Móse og Eleasar prest og höfuðsmenn safnaðarins á þessa leið:

3 "Atarót, Díbon, Jaser, Nimra, Hesbon, Eleale, Sebam, Nebó og Beón,

4 landið, sem Drottinn vann fyrir söfnuði Ísraels, er búfjárland gott, og þjónar þínir eiga búfé."

5 Og þeir sögðu: "Ef vér höfum fundið náð í augum þínum, þá fái þjónar þínir land þetta til eignar. Far eigi með oss yfir Jórdan."

6 Þá sagði Móse við sonu Gaðs og sonu Rúbens: "Eiga bræður yðar að fara í hernað, en þér setjast hér að?

7 Hví teljið þér hug úr Ísraelsmönnum að fara yfir um, inn í landið, sem Drottinn hefir gefið þeim?

8 Svo gjörðu og feður yðar, þá er ég sendi þá frá Kades Barnea til að skoða landið.

9 Þeir fóru alla leið norður í Eskóldal og skoðuðu landið, en töldu svo hug úr Ísraelsmönnum, að þeir vildu ekki fara inn í landið, sem Drottinn hafði gefið þeim.

10 Þann dag upptendraðist reiði Drottins, svo að hann sór og sagði:

11 ‚Þeir menn, er fóru af Egyptalandi tvítugir og þaðan af eldri, skulu ekki fá að sjá landið, sem ég sór Abraham, Ísak og Jakob, því að þeir hafa ekki fylgt mér trúlega,

12 nema Kaleb Jefúnneson Kenissíti og Jósúa Núnsson, því að þeir hafa trúlega fylgt Drottni.'

13 Og reiði Drottins upptendraðist gegn Ísrael og hann lét þá reika um eyðimörkina í fjörutíu ár, þar til er öll sú kynslóð var liðin undir lok, er gjört hafði það, sem illt var fyrir augliti Drottins.

14 Og sjá, nú hafið þér risið upp í stað feðra yðar, þér afsprengi syndugra manna, til þess að gjöra hina brennandi reiði Drottins gegn Ísrael enn þá meiri.

15 Ef þér snúið yður frá honum, þá mun hann láta þá reika enn lengur um eyðimörkina, og þér munuð steypa öllum þessum lýð í glötun."

16 Þeir gengu til hans og sögðu: "Vér viljum byggja hér fjárbyrgi fyrir búsmala vorn og bæi handa börnum vorum.

17 En sjálfir munum vér fara vígbúnir fyrir Ísraelsmönnum, þar til er vér höfum komið þeim á sinn stað. En börn vor skulu búa í víggirtum borgum, sökum íbúa landsins.

18 Eigi munum vér snúa heim aftur fyrr en Ísraelsmenn hafa hlotið hver sinn erfðahlut.

19 Vér munum eigi taka eignarland með þeim þar hinumegin Jórdanar, því að vér höfum hlotið til eignar landið hér austanmegin Jórdanar."

20 Þá sagði Móse við þá: "Ef þér viljið gjöra þetta, ef þér viljið búast til bardaga fyrir augliti Drottins,

21 og ef sérhver vígbúinn maður meðal yðar fer yfir Jórdan fyrir augliti Drottins, uns hann

hefir rekið óvini sína burt frá sér,

22 og þér snúið ekki aftur fyrr en landið er undirokað fyrir augliti Drottins, þá skuluð þér vera sýknir saka fyrir Drottni og fyrir Ísrael, og land þetta skal verða yðar eign fyrir augliti Drottins.

23 En ef þér gjörið eigi svo, sjá, þá syndgið þér gegn Drottni, og þér munuð fá að kenna á synd yðar, er yður mun í koll koma.

24 Byggið yður bæi handa börnum yðar og byrgi handa fé yðar, og gjörið svo sem þér hafið látið um mælt."

25 Þá sögðu synir Gaðs og synir Rúbens við Móse: "Þjónar þínir munu gjöra eins og þú býður, herra.

26 Börn vor, konur vorar, fénaður vor og allir eykir vorir skulu verða eftir hér í bæjunum í Gíleað.

27 En þjónar þínir skulu fara yfir um, allir þeir sem herbúnir eru, fyrir augliti Drottins til hernaðar, eins og þú býður, herra."

28 Og Móse gaf Eleasar presti, Jósúa Núnssyni og ætthöfðingjum Ísraelsmanna skipun um þá

29 og sagði við þá: "Ef synir Gaðs og synir Rúbens, allir þeir sem vígbúnir eru, fara með yður yfir Jórdan til hernaðar fyrir augliti Drottins og þér undirokið landið, þá gefið þeim Gíleaðland til eignar.

30 En ef þeir fara eigi vígbúnir yfir um með yður, þá skulu þeir fá eignarlönd með yður í Kanaanlandi."

31 Synir Gaðs og synir Rúbens svöruðu og sögðu: "Það sem Drottinn hefir sagt þjónum þínum, það viljum vér gjöra.

32 Vér viljum fara yfir um vígbúnir fyrir augliti Drottins, inn í Kanaanland, en óðalseign vor skal vera fyrir handan Jórdan."

33 Þá fékk Móse þeim sonum Gaðs, sonum Rúbens og hálfri ættkvísl Manasse Jósefssonar konungsríki Síhons Amorítakonungs og konungsríki Ógs, konungs í Basan, landið og borgirnar í því, ásamt umhverfunum, borgir landsins allt í kring.

34 Þá reistu synir Gaðs Díbon, Atarót, Aróer,

35 Aterót Sófan, Jaser, Jogbeha,

36 Bet Nimra og Bet Haran. Voru það víggirtar borgir og fjárbyrgi.

37 Synir Rúbens reistu Hesbon, Eleale, Kirjataím,

38 Nebó, Baal Meon, með breyttu nafni, og Síbma, og þeir gáfu borgunum, er þeir reistu, ný nöfn.

39 Synir Makírs Manassesonar fóru til Gíleað og unnu það og ráku burt Amoríta, sem þar voru.

40 Og Móse fékk Makír Manassesyni Gíleað, og festi hann þar byggð.

41 En Jaír, sonur Manasse, fór og vann þorp þeirra og nefndi það Jaírs-þorp.

42 Og Nóba fór og vann Kenat og borgirnar þar umhverfis og nefndi það Nóba eftir nafni sínu.

KAFLA 33

Þessir voru áfangar Ísraelsmanna, er þeir fóru af Egyptalandi, hver hersveit fyrir sig, undir forystu þeirra Móse og Arons.

2 Móse færði í letur að boði Drottins staðina, sem þeir lögðu upp frá, eftir áföngum þeirra,

og þessir voru áfangar þeirra frá einum áfangastað til annars:

3 Þeir lögðu upp frá Ramses í fyrsta mánuðinum, á fimmtánda degi hins fyrsta mánaðar.
Daginn eftir páska lögðu Ísraelsmenn af stað óhikað, að Egyptum öllum ásjáandi,

4 meðan Egyptar voru að jarða alla frumburðina, er Drottinn hafði fyrir þeim deytt, og
Drottinn hafði látið refsidóma ganga yfir goð þeirra.

5 Ísraelsmenn lögðu upp frá Ramses og settu búðir sínar í Súkkót.

6 Þeir lögðu upp frá Súkkót og settu búðir sínar í Etam, þar sem eyðimörkina þrýtur.

7 Þeir lögðu upp frá Etam og sneru leið sinni til Pí-Hakírót, sem er fyrir austan Baal Sefón,
og settu búðir sínar fyrir austan Mígdól.

8 Þeir lögðu upp frá Pí-Hakírót og fóru þvert yfir hafið inn í eyðimörkina. Og þeir fóru
þriggja daga leið í Etameyðimörk og settu búðir sínar í Mara.

9 Þeir lögðu upp frá Mara og komu til Elím. En í Elím voru tólf vatnslindir og sjötíu
pálmaviðir. Þar settu þeir búðir sínar.

10 Þeir lögðu upp frá Elím og settu búðir sínar við Sefhafið.

11 Þeir lögðu upp frá Sefhafinu og settu búðir sínar í Síneyðimörk.

12 Þeir lögðu upp frá Síneyðimörk og settu búðir sínar í Dofka.

13 Þeir lögðu upp frá Dofka og settu búðir sínar í Alús.

14 Þeir lögðu upp frá Alús og settu búðir sínar í Refídím. Þar hafði lýðurinn ekki vatn að
drekka.

15 Þeir lögðu upp frá Refídím og settu búðir sínar í Sínaí-eyðimörk.

16 Þeir lögðu upp frá Sínaí-eyðimörk og settu búðir sínar í Kibrót-hattava.

17 Þeir lögðu upp frá Kibrót-hattava og settu búðir sínar í Haserót.

18 Þeir lögðu upp frá Haserót og settu búðir sínar í Ritma.

19 Þeir lögðu upp frá Ritma og settu búðir sínar í Rimmón Peres.

20 Þeir lögðu upp frá Rimmón Peres og settu búðir sínar í Líbna.

21 Þeir lögðu upp frá Líbna og settu búðir sínar í Ríssa.

22 Þeir lögðu upp frá Ríssa og settu búðir sínar í Kehelata.

23 Þeir lögðu upp frá Kehelata og settu búðir sínar á Seferfjalli.

24 Þeir lögðu upp frá Seferfjalli og settu búðir sínar í Harada.

25 Þeir lögðu upp frá Harada og settu búðir sínar í Makhelót.

26 Þeir lögðu upp frá Makhelót og settu búðir sínar í Tahat.

27 Þeir lögðu upp frá Tahat og settu búðir sínar í Tera.

28 Þeir lögðu upp frá Tera og settu búðir sínar í Mitka.

29 Þeir lögðu upp frá Mitka og settu búðir sínar í Hasmóna.

30 Þeir lögðu upp frá Hasmóna og settu búðir sínar í Móserót.

31 Þeir lögðu upp frá Móserót og settu búðir sínar í Bene Jaakan.

32 Þeir lögðu upp frá Bene Jaakan og settu búðir sínar í Hór Haggiðgað.

33 Þeir lögðu upp frá Hór Haggiðgað og settu búðir sínar í Jotbata.

34 Þeir lögðu upp frá Jotbata og settu búðir sínar í Abróna.

35 Þeir lögðu upp frá Abróna og settu búðir sínar í Esjón Geber.

36 Þeir lögðu upp frá Esjón Geber og settu búðir sínar í Síneyðimörk, það er Kades.

37 Þeir lögðu upp frá Kades og settu búðir sínar á Hórfjalli, á landamærum Edómlands.

38 Og Aron prestur fór að boði Drottins upp á Hórfjall og andaðist þar á fertugasta ári eftir
brottför Ísraelsmanna af Egyptalandi, í fimmta mánuðinum, á fyrsta degi mánaðarins.

39 Aron var hundrað tuttugu og þriggja ára, þegar hann andaðist á Hórfjalli.

40 Og Kanaanítinn, konungurinn í Arad, sem bjó í suðurhluta Kanaanlands, spurði komu Ísraelsmanna.

41 Þeir lögðu upp frá Hórfjalli og settu búðir sínar í Salmóna.

42 Þeir lögðu upp frá Salmóna og settu búðir sínar í Fúnón.

43 Þeir lögðu upp frá Fúnón og settu búðir sínar í Óbót.

44 Þeir lögðu upp frá Óbót og settu búðir sínar í Íje Haabarím, Móabslandi.

45 Þeir lögðu upp frá Íjím og settu búðir sínar í Díbon Gað.

46 Þeir lögðu upp frá Díbon Gað og settu búðir sínar í Almón Díblataím.

47 Þeir lögðu upp frá Almón Díblataím og settu búðir sínar í Abarímfjöllum, fyrir austan Nebó.

48 Þeir lögðu upp frá Abarímfjöllum og settu búðir sínar á Móabsheiðum við Jórdan, gegnt Jeríkó.

49 Settu þeir búðir sínar við Jórdan frá Bet Hajesímót til Abel Hasittím á Móabsheiðum.

50 Drottinn talaði við Móse á Móabsheiðum við Jórdan, gegnt Jeríkó, og sagði:

51 "Mæl þú til Ísraelsmanna og seg við þá: Þegar þér eruð komnir yfir um Jórdan inn í Kanaanland,

52 skuluð þér stökkva burt undan yður öllum íbúum landsins og eyða öllum myndasteinum þeirra, þér skuluð og eyða öllum steyptum goðalíkneskjum þeirra og leggja fórnarhæðir þeirra í eyði.

53 Og þér skuluð kasta eign yðar á landið og festa byggð í því, því að yður hefi ég gefið landið til eignar.

54 Og þér skuluð fá erfðahluti í landinu eftir hlutkesti, hver ættkvísl fyrir sig. Þeirri ættkvísl, sem mannmörg er, skuluð þér fá mikinn erfðahlut, en þeirri, sem fámenn er, skuluð þér fá lítinn erfðahlut. Þar sem hlutur hvers eins fellur, það skal verða hans, eftir kynkvíslum feðra yðar skuluð þér fá það í erfðahlut.

55 En ef þér stökkvið ekki íbúum landsins burt undan yður, þá munu þeir af þeim, er þér skiljið eftir, verða þyrnar í augum yðar og broddar í síðum yðar, og þeir munu veita yður þungar búsifjar í landinu, sem þér búið í,

56 og þá mun svo fara, að ég mun gjöra svo við yður sem ég hafði fyrirhugað að gjöra við þá."

KAFLA 34

Drottinn talaði við Móse og sagði:

2 "Bjóð þú Ísraelsmönnum og seg við þá: Þegar þér komið inn í Kanaanland, þá skal það vera landið, sem þér hljótið til eignar, Kanaanland til ystu ummerkja.

3 Suðurhliðin skal vera: frá Síneyðimörk meðfram Edóm. Og austurendi suðurtakmarkanna skal vera suðurendi Dauðahafs.

4 Þaðan skulu takmörkin liggja í boga fyrir sunnan Sporðdrekaskarð og ná yfir til Sín og endir þeirra vera fyrir sunnan Kades Barnea. Skulu þau liggja til Hasar Addar og ná yfir til Asmón.

5 Frá Asmón skulu takmörkin liggja í boga til Egyptalandsár og alla leið til sjávar.

6 Að vesturtakmörkum skuluð þér hafa hafið mikla; þetta skulu vera vesturtakmörkin.

7 Norðurtakmörkin skulu vera þessi: Frá hafinu mikla skuluð þér taka stefnu á Hórfjall.

8 Frá Hórfjalli skuluð þér taka stefnu þangað sem leið liggur til Hamat, og þaðan alla leið til Sedad.

9 Skulu takmörkin ná til Sífrón og enda í Hasar Enan. Þetta skulu vera landamerki yðar að norðanverðu.

10 Að austanverðu skuluð þér setja merkjalínuna frá Hasar Enan til Sefam.

11 En frá Sefam skulu landamerkin liggja suður til Ribla, fyrir austan Aín. Þaðan skulu landamerkin liggja niður eftir og nema við fjallhrygginn fyrir austan Genesaretvatn.

12 Og landamerkin skulu liggja niður með Jórdan og enda við Dauðahafið. Þessi skulu merki vera lands yðar hringinn í kring."

13 Og Móse bauð Ísraelsmönnum og sagði: "Þetta er landið, sem þér skuluð fá til eignar með hlutkesti og Drottinn bauð að gefa níu ættkvíslunum og hálfri.

14 Því að ættkvísl Rúbens sona, hver ætt fyrir sig, og ættkvísl Gaðs sona, hver ætt fyrir sig, og hálf ættkvísl Manasse hafa fengið sinn eignarhluta.

15 Tvær ættkvíslirnar og hálf hafa fengið sinn eignarhluta hinumegin Jórdanar, gegnt Jeríkó, austanmegin."

16 Drottinn talaði við Móse og sagði:

17 "Þessi eru nöfn þeirra manna, er skipta skulu landinu milli yðar: Eleasar prestur og Jósúa Núnsson

18 og einn höfðingi af ættkvísl hverri til að skipta landinu,

19 og þessi eru nöfn þeirra: af ættkvísl Júda: Kaleb Jefúnneson,

20 af ættkvísl Símeons sona: Samúel Ammíhúdsson,

21 af ættkvísl Benjamíns: Elídad Kislónsson,

22 af ættkvísl Dans sona: Búkí Joglíson höfðingi,

23 af sonum Jósefs: af ættkvísl Manasse sona: Hanníel Efóðsson höfðingi,

24 af ættkvísl Efraíms sona: Kemúel Siftansson höfðingi;

25 af ættkvísl Sebúlons sona: Elísafan Parnaksson höfðingi,

26 af ættkvísl Íssakars sona: Paltíel Asansson höfðingi,

27 af ættkvísl Assers sona: Akíhúð Selómíson höfðingi,

28 af ættkvísl Naftalí sona: Pedahel Ammíhúdsson höfðingi."

29 Þessir voru þeir, er Drottinn bauð að skipta skyldu landeignum milli Ísraelsmanna í Kanaanlandi.

KAFLA 35

Drottinn talaði við Móse á Móabsheiðum við Jórdan, gegnt Jeríkó, og sagði:

2 "Bjóð þú Ísraelsmönnum, að þeir fái levítunum borgir til íbúðar af óðalseignum sínum, og til beitar skuluð þér fá þeim landið kringum borgirnar.

3 Og borgirnar skulu vera þeim til íbúðar, og beitilandið, er undir þær liggur, skal vera fyrir gripi þeirra, fénað þeirra og allar aðrar skepnur þeirra.

4 Og beitilandið hjá borgunum, er þér fáið levítunum, skal vera þúsund álnir út frá borgarveggnum hringinn í kring.

5 Og fyrir utan borgina skuluð þér mæla austurhliðina tvö þúsund álnir, suðurhliðina tvö þúsund álnir, vesturhliðina tvö þúsund álnir og norðurhliðina tvö þúsund álnir, en borgin sjálf sé í miðju. Þetta beitiland í kringum borgirnar skulu þeir fá.

6 Og að því er kemur til borganna, er þér eigið að fá levítunum, þá skuluð þér láta af hendi

griðastaðina sex, til þess að þangað megi flýja menn, er víg hafa unnið, en auk þeirra
skuluð þér fá þeim fjörutíu og tvær borgir.
7 Borgirnar, er þér fáið levítunum, skulu vera fjörutíu og átta borgir alls, ásamt með
beitilandi því, er undir þær liggur.
8 Og að því er kemur til borganna, er þér eigið að láta af óðali Ísraelsmanna, þá skuluð
þér láta mannmörgu ættkvíslirnar leggja til fleiri, en hinar fámennu færri. Hver einn skal fá
levítunum af borgum sínum í réttu hlutfalli við erfðahlut þann, er hann hefir fengið."
9 Drottinn talaði við Móse og sagði:
10 "Tala þú til Ísraelsmanna og seg við þá: Þegar þér eruð komnir yfir um Jórdan inn í
Kanaanland,
11 þá veljið yður haganlegar borgir. Skulu það vera yður griðastaðir, að þangað megi flýja
vegendur, þeir er óviljandi hafa orðið manni að bana.
12 Borgirnar skulu vera yður hæli fyrir hefnanda, svo að vegandinn týni eigi lífi áður en
hann hefir komið fyrir dóm safnaðarins.
13 En griðastaðirnir, sem þér látið af hendi, skulu vera sex.
14 Skuluð þér láta þrjár borgir hinumegin Jórdanar og þrjár borgir í Kanaanlandi.
Griðastaðir skulu þær vera.
15 Skulu þessar sex borgir vera griðastaðir bæði fyrir Ísraelsmenn og dvalarmenn og
hjábýlinga meðal yðar, svo að þangað megi flýja hver sá, er orðið hefir manni að bana
óviljandi.
16 Hafi hann lostið hann með járntóli, svo að hann beið bana af, þá er hann manndrápari,
og manndrápara skal vissulega af lífi taka.
17 Hafi hann lostið hann með stein í hendi, er getur orðið manni að bana, svo að hann
beið bana af, þá er hann manndrápari; manndrápara skal vissulega af lífi taka.
18 Eða hafi hann lostið hann með trétól í hendi, er getur orðið manni að bana, svo að hann
beið bana af, þá er hann manndrápari; manndrápara skal vissulega af lífi taka.
19 Hefndarmaðurinn skal drepa vegandann, hann skal drepa hann, ef hann hittir hann.
20 Og hrindi hann honum af hatri eða kasti í hann af ásetningi, svo að hann bíður bana af,
21 eða ljósti hann af fjandskap með hendinni, svo að hann bíður bana af, þá skal sá, er
laust hann, vissulega líflátinn verða; hann er manndrápari. Hefndarmaðurinn skal drepa
vegandann, þegar hann hittir hann.
22 En hafi hann hrundið honum óvart, en eigi af fjandskap, eða kastað í hann einhverju
verkfæri, þó eigi af ásettu ráði,
23 eða hann kastar til hans steini, sem getur orðið manni að bana, án þess að sjá hann,
svo að hann bíður bana af, og var þó ekki óvinur hans og ætlaði ekki að gjöra honum
mein,
24 þá dæmi söfnuðurinn milli vegandans og hefndarmannsins eftir lögum þessum.
25 Og söfnuðurinn skal forða veganda undan hefndarmanninum og söfnuðurinn skal láta
flytja hann aftur í griðastað þann, er hann hafði flúið í, og skal hann dvelja þar uns æðsti
presturinn deyr, sem smurður hefur verið með heilagri olíu.
26 En ef vegandi fer út fyrir landamerki griðastaðar þess, er hann hefir í flúið,
27 og hefndarmaður hittir hann fyrir utan landamerki griðastaðar hans, og hefndarmaður
vegur veganda, þá er hann eigi blóðsekur.
28 Því að vegandi skal dvelja í griðastað sínum uns æðsti prestur deyr, en eftir dauða
æðsta prests má hann hverfa aftur til óðalslands síns.
29 Þetta skulu vera lög hjá yður frá kyni til kyns í öllum bústöðum yðar.

30 Nú drepur einhver mann, og skal þá manndráparann af lífi taka eftir framburði votta. Þó
má ekki kveða upp dauðadóm yfir manni eftir framburði eins vitnis.
31 Og eigi skuluð þér taka bætur fyrir líf manndrápara, sem er dauðasekur, heldur skal
hann af lífi tekinn verða.
32 Eigi skuluð þér heldur leyfa manni að leysa sig með fébótum undan því að flýja í
griðastað sinn, heldur megi hverfa aftur og búa í landinu áður en prestur deyr.
33 Og þér skuluð eigi vanhelga landið, sem þér eruð í, því að blóðið vanhelgar landið, og
landið fær eigi friðþæging fyrir það blóð, sem úthellt er í því, nema með blóði þess, sem
úthellti því.
34 Og þú skalt ekki saurga landið, sem þér búið í, með því að ég bý í því. Ég, Drottinn, bý
meðal Ísraelsmanna."

KAFLA 36

Ætthöfðingjarnir af kynkvísl Gíleaðs sona, Makírssonar, Manassesonar, af kynkvíslum
Jósefs sona, gengu fram og töluðu fyrir augliti Móse og fyrir augliti höfuðsmannanna,
ætthöfðingja Ísraelsmanna,
2 og sögðu: "Drottinn hefir boðið þér, herra, að fá Ísraelsmönnum landið til eignar með
hlutkesti. Þér var og, herra, boðið af Drottni að fá eignarhluta Selofhaðs bróður vors
dætrum hans í hendur.
3 Giftist þær nú einhverjum af sonum annarra ættkvísla Ísraelsmanna, þá tekst erfð þeirra
af erfð feðra vorra og bætist við erfð þess ættleggs, er þær giftast í, og tekst þannig af
erfðahluta vorum.
4 Og þegar fagnaðarár Ísraelsmanna kemur, þá verður erfð þeirra bætt við erfð þess
ættleggs, er þær giftast í, og erfð þeirra tekst af erfð ættleggs feðra vorra."
5 Þá gaf Móse Ísraelsmönnum svofelld fyrirmæli að boði Drottins: "Ættleggur Jósefs sona
hefir rétt að mæla!
6 Þetta eru fyrirmæli Drottins um dætur Selofhaðs: Þær mega giftast hverjum sem þær
vilja; aðeins skulu þær giftast einhverjum úr föðurætt sinni,
7 svo að erfð Ísraelsmanna gangi eigi frá einum ættlegg til annars, heldur skulu allir
Ísraelsmenn halda fast í erfð föðurættar sinnar.
8 Sérhver dóttir af ættkvíslum Ísraelsmanna, er erfð hlýtur, skal giftast í föðurætt sína, svo
að hver Ísraelsmanna erfi föðurleifð sína
9 og erfð gangi eigi frá einum ættlegg til annars, heldur skulu allir ættleggir Ísraelsmanna
halda fast í erfð sína."
10 Dætur Selofhaðs gjörðu svo sem Drottinn hafði boðið Móse,
11 og giftust þær Mahla, Tirsa, Hogla, Milka og Nóa, dætur Selofhaðs, sonum föðurbræðra
sinna.
12 Giftust þær mönnum af kynkvísl sona Manasse Jósefssonar, og varð erfð þeirra kyrr í
ættlegg föðurættar þeirra.
13 Þetta eru skipanir þær og ákvæði, er Drottinn setti Ísraelsmönnum og Móse flutti þeim á
Móabsheiðum við Jórdan gegnt Jeríkó.

For other languages please go to **www.wordproject.org**